XXXII. ÉVFOLYAM, 8. SZÁM

Ára: 1,80 Ft

1976. FEBRUÁR 19.

Ludas Matyi

— *Úgy örülök, édes fiam, hogy végre meglátogatsz!*

Várnai György rajza

KEDVES LUDAS!

AMITŐL FELMEGY A PUMPA

TÁVHÍVÁS

Az ősszel levelet küldött a posta, melyben örömmel értesített, hogy hála az automatizálásnak, ezután számos európai országot közvetlenül hívhatok telefonon. Csak a 00-át, majd az ország, a város, végül a hívott fél számát kell tárcsáznom.

Három napig tárcsáztam különböző időpontokban, de csak az ország számáig jutottam el. Az ország mindig foglalt volt.

Érthető, hogy elment a kedvem az új vívmánytól. Régebben ugyanis a hívott ország, lett légyen miniálllam, vagy nagyhatalom, szóba állt velem, ha kerestem. Egyszerűen hívtam a külföldi bejelentőt, ahol egy kedves női hang közölte: várjak türelemmel. Én addig végeztem otthoni teendőimet, aztán egyszer csak csengettek, és bemondták: jelentkezett a hívott fél.

Vagyis: helyettem a kedves (és ma már tudom: páratlan türelmű) hölgy várta ki a döntő pillanatot, amikor — pestiesen szólva — labdába rúghatok.

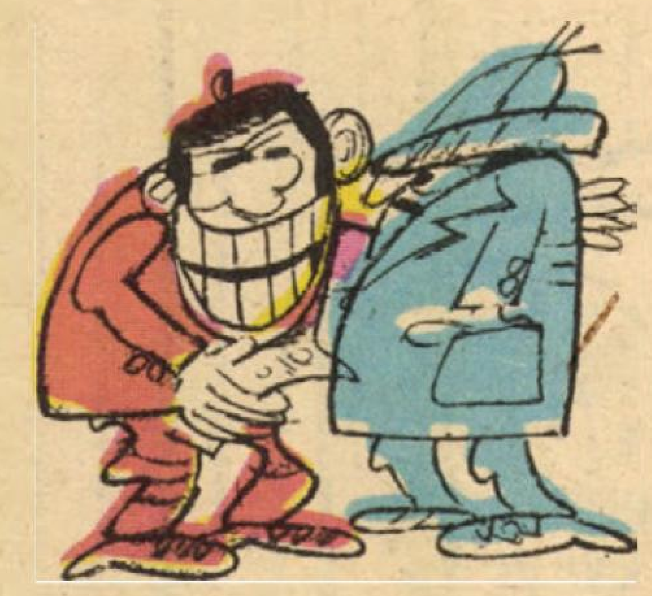
A technika azonban fejlődik. Most már közvetlen kapcsolatba kerültem fél Európával, lakásomban a nagyvilág.

Csak éppen mással beszél...

JEGYÜZÉR

„Tanács" mozi. Minden jegy elkelt. Kassza zárva, pénztárosnő unatkozik. Jó film, sok néző, élelmes jegyüzér, vacak jegy, dupla ár. Megveszem, beülök, ötödik sor. Előttem a fél sor üres. A jegyüzér befürdött. Az áru a nyakán maradt.

Ami engem illet, az előttem levő hely árát is kifizettem, nem is ül előttem senki, kitűnően látok, tehát kvittek vagyunk.

Mégis szégyellem magam. Előttem fél sor üres, fél sor önérzetes ember helye. Olyan embereké, akik állami tulajdonban levő moziban az államtól akarnak jegyet vásárolni — állami áron!

(fülöp)

MADARAT ÁRÁRÓL

Az akceleráció — a fiatalok gyorsabb növekedése — úgy látszik, kizárólag az emberi világban érvényesül. A csirkékre — és főként a grillezésre szánt csirkékre — ellentétes törvények hatnak. Ahogyan egyik nemzedék követi a másikat, úgy kisebbednek, töpörödnek.

Satnyulnak a grillcsirkék!

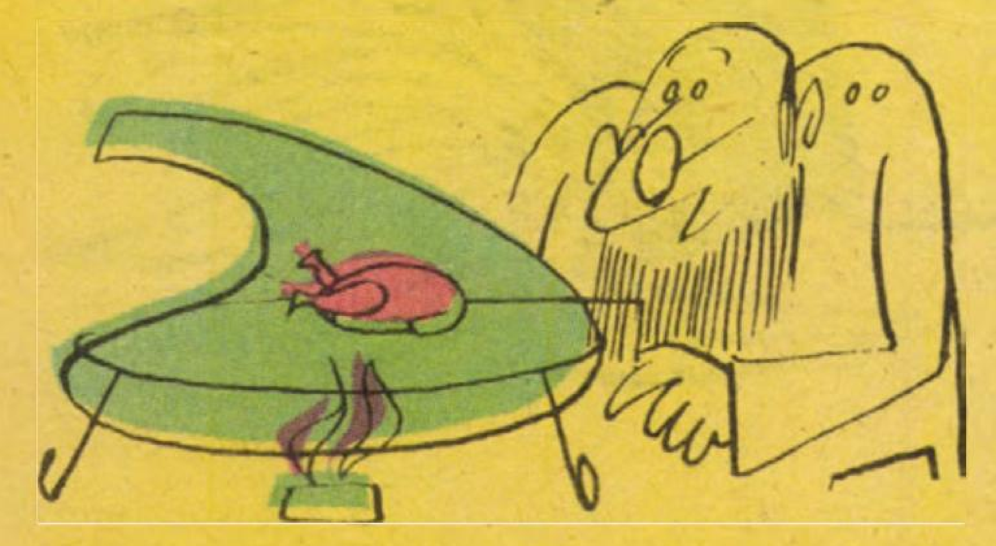
Emlékszem — és minden bizonnyal más, korosztályombeli is emlékszik rá, amikor a grillsütőn csupa daliás termetű, szép növésű csirkét forgattak. Ma már csupán változatlan áruk emlékeztet arra, hogy ugyanarról a fajról van szó.

Mi történt a grillcsirkékkel?

Lehetséges, hogy egy vészes vírus fertőzi sorra grillcsirkéinket, hogy a cukrászsüteményektől, amelyek között régóta dúl egy ilyen minizálódási betegség, a jövendő grillcsirkék is elkapták a vészt? De hogyan? Hiszen legjobb tudomásom szerint a grillezésre kiszemelt csirkék nem egy pulton fekszenek a rigójancsikkal, puncsos tortákkal és egyéb, csökkenő tendenciát mutató sütemény-félékkel.

Mindenesetre sokat ígérő, izgalmas feladat lenne a tudomány számára, felderíteni azt a kórt, amely grillcsirkéinket sújtja, és érintetlenül hagyja többi, nem grillezésre szánt, és így súly szerint árazott csirkeféléinket.

K. M.

LASSAN KOCSIS, LYUKAS A BUSZ...

Felszálltam a 12. sz. Volán Vállalat komlói üzemegységének GC 01—12 forgalmi rendszámú autóbuszára, amely diákjáratként közlekedik Mázaszászvár és Komló között.

Már Komló belterületén jártunk, amikor váratlanul térdig vizes és sáros lettem. Az történt ugyanis, hogy

a kocsi beleszaladt egy tócsába és a padlón levő 30 centiméter hosszú, 2 centiméter széles nyíláson a sáros víz felcsapódott.

Felkerestem a forgalmi szolgálatot, és megkérdeztem, miért nem vonják ki a forgalomból a rossz, lyukas autóbuszt? A válasz ennyi volt: sajnáljuk, de nem tehetünk semmit.

Lenne egy korszakalkotó javaslatom! Legalább annyit írjanak ki a busz oldalára, hogy: „Csak száraz időben használható!"

Fóris Béla
Magyaregregy

JELADÓ

Ikarus 630-as autóbuszunk elektromos kilométerórájának jeladója még a múlt év szeptemberében elromlott. Anyagbeszerzőink azóta sem tudták pótolni. Kérem, ha van valahol elfekvőben, vagy a beszerzési forrását tudja valaki, közölje velem, mivel nagy szükségünk volna rá.

Szász János
gk. vez.,
5900 Orosháza
Új Élet Mgtsz.

Az olvasó megkérdezi...

...miért nem lehet sehol sem kapni férfihálóinget?

...miért rossz a kréta minősége? Miért van az, hogy csak csikorog a táblán, de alig hagy nyomot? Miért nem lehet színes krétát kapni?

...hol tudnék szerezni két-három négyzetméternyi, harminc milliméternél vastagabb, valódi parafalemezt, gyalult vagy megmunkálatlan állapotban? (Választ vár: Józsa István 4455 Tiszadada, Felszabadulás u. 10.)

CSAK A SÖNTÉSEN ÁT...

Frissen sült lángos ínycsiklandozó illata csapta meg az orromat a Lenin körúton. A Kőműves étterem bejárata közelében diákgyerekek közé ékelődve álltam be a sorba. Velük együtt tanulmányoztam a gazdag választékot ígérő lángosétlapot.

„Sajtos, sonkás, szegedi, kalocsai" — olvasható a feliratokon. Egységáron sütik, 3 forint 30-ért. Lehet választani!

— Kérek egy lángost! — mondta előttem egy diák.

— Melyiket tetszett kiválasztani a sok közül? — kérdezte a szimpatikus lángossütő nő.

— Egyiket sem. Van, aki az üreset szereti...

— Szeretheti, de csak a söntésen keresztül.

— Hogy érti ezt?

— Utasítás! Ablakon át üres lángost nem szolgálhatok ki...

Vajon miért? Azt hiszem, sejtem: az üzleti érdek követeli így. Aki bemegy a söntésbe, az már inni is fog. Vagy legalábbis könnyen kedvet kaphat hozzá. S ez a lényeg.

Ám a lángost nemcsak a felnőttek, hanem a gyerekek is kedvelik, fogyasztják. Üzlet ide, üzlet oda, egy lángos elfogyasztásához miért kellene úttörő korban levő gyerekeknek behatóan tanulmányozni a söntés légkörét? Már miattuk is meg kellene változtatni az utasítást.

(f. i.)

FÚRÓ

Tavaly májusban vásároltam egy EVIG F—/61 típusú barkács fúrógépet. Tiszavirág élete 4 napig tartott, miután műanyag csoportkerekéről lemaródott a fogazata. Mentem a szervizbe, ott alkatrészhiány miatt nem alkalták, de felhívták a figyelmemet, hogy a használati utasításban is írva vagyon: pótalkatrészt közvetlenül a gyártól kell megrendelni.

Nosza, rajta, levél az EVIG-nek! Megrendeltem mindjárt két darabot, mit lehessen tudni, ha egyszer ilyen kényes alkatrész. Három hét múlva jött a válasz, hogy rendelésemet tudomásul vették, s a szállítást a III. negyedévre ütemezték be. Kicsit büszke is voltam, hogy ilyen nagy gyár nekem külön ütemez.

Elmúlott a harmadik negyedév, sehol semmi. Elmúlott a negyedik negyedév, s elmúlik rövidesen a tél is. Most itt állok, télvíz idején, 8 hónapos ígérettel és rossz fúrógéppel.

Bevallom, azért nem vettem csillogó külföldi fúrógépet, mert annak az alkatrészét is importálni kell, ez meg hazai, alkatrésze itthon készül. Tévedtem. Külföldi gépekhez van alkatrész...

Dr. Bartek Károly
7044 Nagydorog

VEZÉRCSEL

Tegnapelőtt levelet kaptam az Egyesült Maróból, ez állt a levélben:

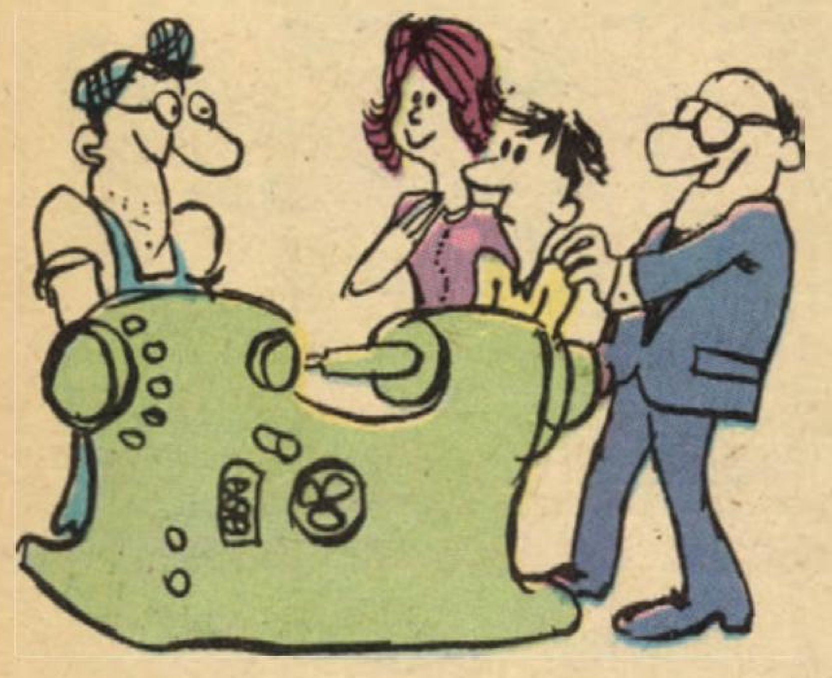
„Ha érdekli, hogyan kell kijátszani a létszámstopot, keressen fel irodámban. Aláírás: Futura Lajos, vezérigazgató.”

Persze, hogy elmentem hozzá, még aznap. Látni akartam, ki az, aki ilyen arcátlanul, még írásba is adja, hogy kijátszik egy kormányintézkedést.

— Gondoltam, hogy eljön — fogadott Futura vezérigazgató. — Az újságírók nagyon ravaszok, ezért, ha esetleg magnetofont rejtett volna el a táskájában, nyugodtan tegye csak ide az asztalomra és kapcsolja be, sokkal tisztább lesz a felvétel.

— Rendben van — feleltem és elővettem a magnót. — De térjünk máris a tárgyra. Első kérdésem: miért unta meg a vezérigazgatói állását, miért akar repülni, méghozzá ilyen látványosan?

— Eszem ágában sincs — felelte barátságosan Futura. — De én sem szeretem szaporítani a szót, helyezze magát kényelembe és legyen fültanúja a most következő beszélgetésnek.

Kiszólt a titkárnőjének, hogy küldje be a reá várakozó asszonyt és a fiatalembert, majd hozzám fordult:

— A feleségem unokanővére és a fia ül odakinn...

Az ajtó közben nyílt és a vezérigazgató tárt karokkal sietett vendégei elé, jobbról-balról megcsókolta a belépő asszonyt, parolázott a fiúval, majd rám mutatva így szólt:

— A legbizalmasabb emberem. Beszélhettek előtte, mintha csak négyszemközt lennénk.

— Tudom, hogy nem a legjobbkor jöttünk hozzád — mondta az asszony és egy kicsit zavartan nézett rám. — De tudod, hogy Jenőke tavaly érettségizett és azóta se találtunk neki megfelelő állást. A fizikai munkához gyenge, nem is neki való. Persze a legrosszabbkor jött ez a létszámstop, vagy minek is mondják... De talán te mégis tudnál valami megoldást. Jól számol a gyerek, a dolgait rendben tartja, pontos...

— Minden rendeletet ki lehet játszani! — kiáltotta Futura vidáman és rámkacsintott. — Nem alkalmazhatjuk, mint hivatalnokot, hát felvesszük másként. Mondjuk, mint bújtatott maróst! Mit szóltok hozzá?

— Nagyon köszönjük! — mondta hálásan a mama és felém is vetett egy hálás pillantást. — Az a fő, hogy bent legyen nálad!

— Gyerünk le az üzembe! — kacsintott a fiatalemberre Futura, felállt, és intett nekem is, hogy jöjjek.

Hatalmas csarnokba mentünk le, legalább harminc eszterga- és marógép közé. Ott a vezérigazgató Gruber szaktársat hívatta, az egyik brigád vezetőjét, bemutatta neki Jenőkét és így szólt:

— Az öcsköst állítsa egy marógéphez. Egyelőre itt fog dolgozni, mint bérelszámoló... érti, ugye?

— Hogyne érteném — bólintott vissza Gruber —, ő is ugyanúgy bújtatott irodai alkalmazott, mint a Laudon Feri, vagy nem?

— Ugyanúgy — válaszolta a vezérigazgató és nekünk is megmagyarázta: — A volt osztálytársam fiát bújtattam el hasonló módon, egy esztergagéphez. Azóta is remekül dolgozik a gépen, mint betanított munkás, és csak ő tudja magáról, hogy tulajdonképpen hivatalnok! Sőt, hogy ne derüljön ki a suskus, a bérét is, mint esztergályos kapja! Értitek, ugye, a svindlit?

Azzal Jenőkéhez fordult: — Holnap már akár be is állhatsz, *könyvelni*, az egyik legmodernebb marógépünkhöz! De egy szót se, senkinek róla! És rendesen dolgozzál, nehogy lebuktassál engem!

— Ne félj a gyerektől — nyugtatta meg a boldog mama a vezérigazgatót. — Tudja, hogy szabálytalanságot csináltál, és nagyon hálásak vagyunk neked.

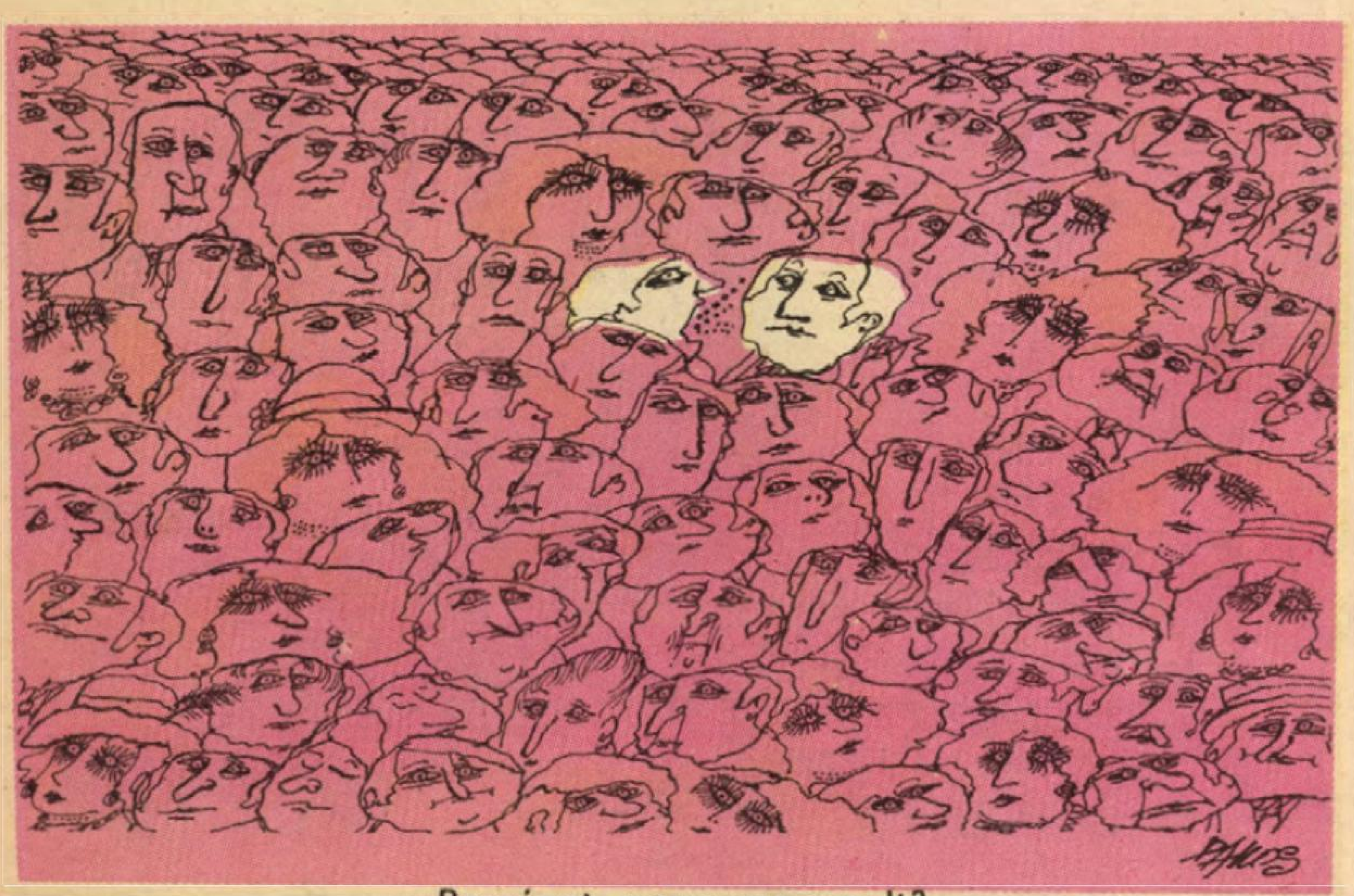
— És mindenkinek azt mondod, hogy marós vagy! — emelte fel az ujját figyelmeztetőleg Futura.

Elköszönt a boldog rokonoktól, engem még egy szóra visszatartott, s így szólt:

— Nincs kedve beállni hozzám tisztviselőnek? Kellene még néhány bújtatott adminisztrátor a síkköszörűs-gépeinkhez is...

Somogyi Pál

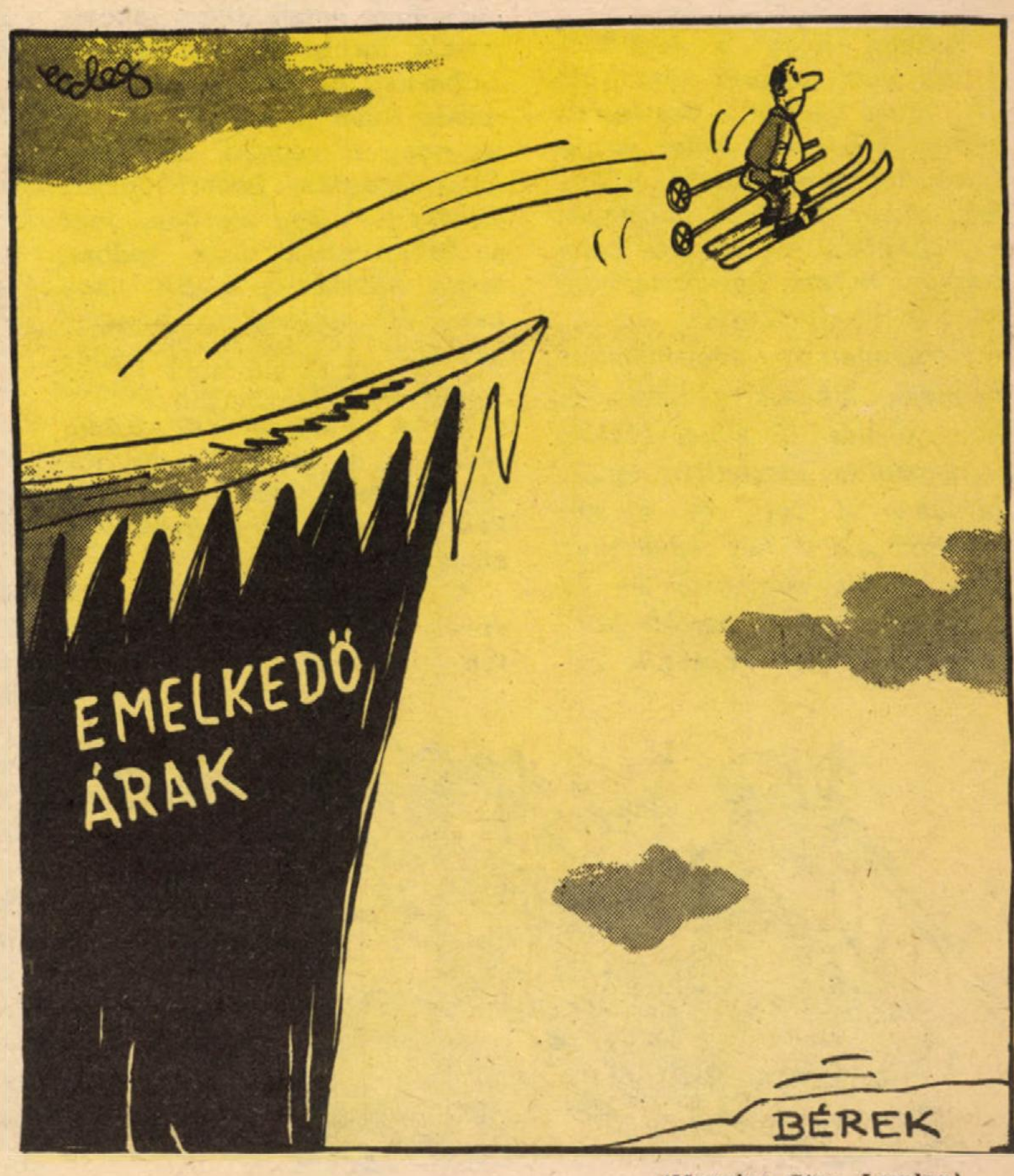
TÉLI VÁSÁR

– Bocsánat, merre van a pult?

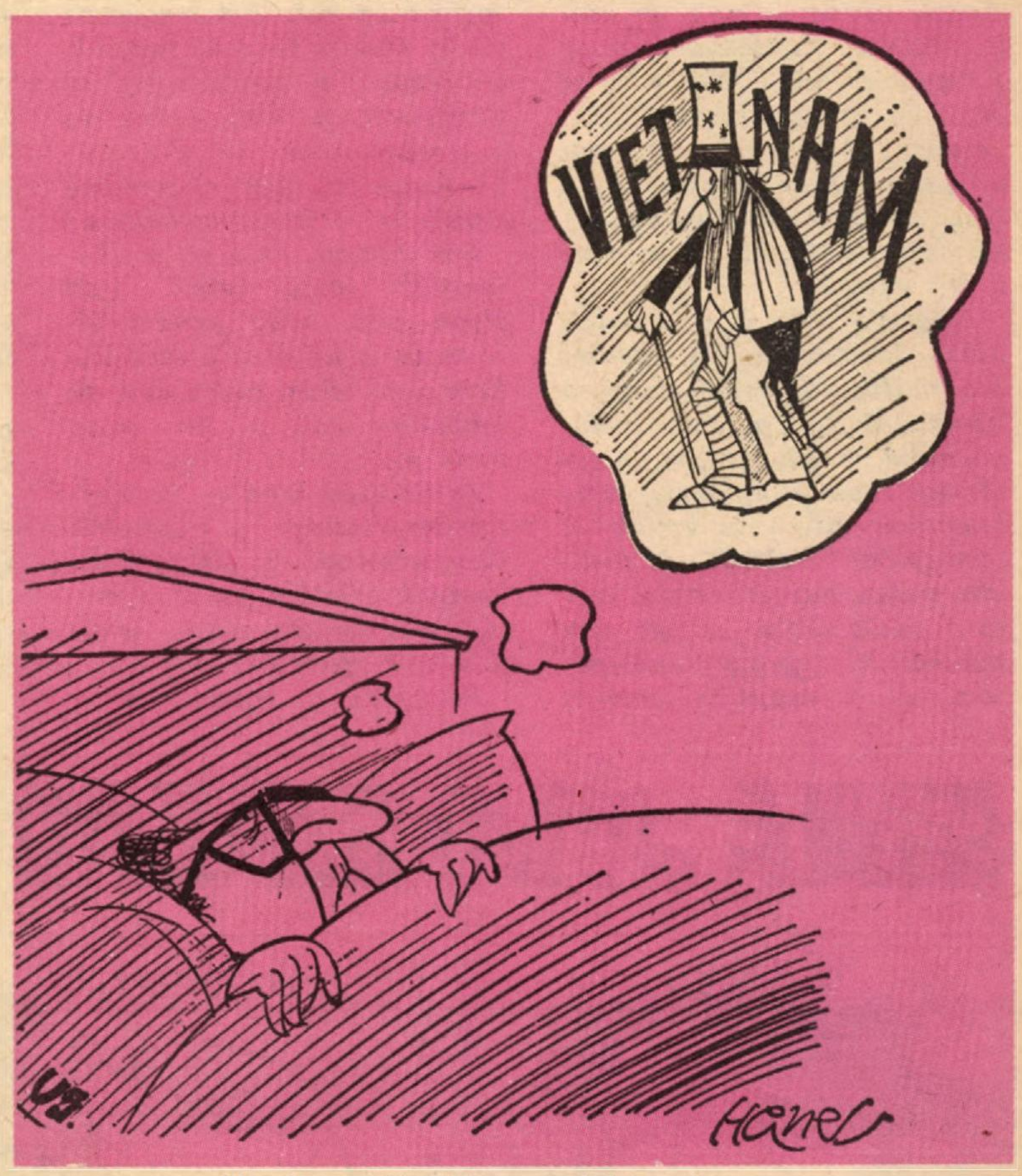
Miről rajzol a nyugati sajtó?

TÉLI OLIMPIA ANGLIÁBAN

(Morning Star, London)

KISSINGER ÉJSZAKÁI

„Ha éjente Angolára gondolok...”

(Deutsche Zeitung, NSZK)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A tanár az iskolában azt a feladatot adta a tanulóknak, hogy írjanak olyan mondatokat, amelyekben több igei állítmány van.

Az egyik fiú ezt írta:

„A mama főz, bevásárol, mos, vasal, söpör, takarít. A papa eszik, iszik, dohányzik, újságot olvas és alszik.”

Levélváltás a liftről

Kedves Szerkesztő úr!

Tudom, hogy a lapoknál a lift már megunt téma, de ez téves nézet. Szerintem addig kell írni róla, amíg rossz. Ha zavartalanul működik, akkor valóban fölösleges az újságban foglalkozni vele. Nagyon kérem, hallgassa meg házunk lift-történetét.

Hétemeletes, több mint negyven lakásos házban lakom, a ház 15 évvel ezelőtt kifogástalan kivitelben épült. Minden új volt, de a sok lakóhoz és a hét emelethez csak a lift volt kicsi — és ócska. Két évvel ezelőtt korszerű, új liftet kaptunk. Jó-néhány hónapig vártunk rá. Ennek az új liftnek az volt a különös sajátossága, hogy rosszabbul működött, mint a régi. Ez az úgynevezett hívógombos lift, ha kedve volt hozzá, a félúton megállt és a bennszorult lakót a házfelügyelő szabadította ki. Ilyen most a mi liftünk.

Megesik, hogy el sem indul, hiába hívjuk. Aztán egy-két óra múlva, de lehet, hogy a következő tíz percben meggondolja magát és jön. Megtörtént (nem is egyszer), hogy lementem liften és amikor a szomszédos boltból negyedóra múlva hazaérkeztem, már kint volt a tábla: „A lift nem működik!" Gyalog botorkáltam fel a negyedik emeleti lakásomba és boldog voltam, hogy nem a hetediken lakom: tetszik látni, a rossz lift az embernek örömet is tud szerezni. Ilyen öröm például az is, hogy a reggeli ájtatosságom (mosdás, borotválkozás, öltözködés stb.) közben, fent a lakásomban már tudom, hogy működik-e a lift vagy nem. Ha ugyanis a Népszabadságot a lakásajtóm nyílásában találom, a lift működik, ha nincs ott az újság, akkor nem működik: az újságkézbesítő az előfizetők kedvéért nem járja gyalog az emeleteket.

A liftgyár igazgatója két évvel ezelőtt nyíltan és őszintén megmondta, hogy az új lift bejáratásához legalább egy hónap kell. Ezt megértették a nők, a férfiak, fiatalok, az öregek, a szívbetegek, az asztmások, a kisgyerekek és a csecsemők is. (Őket a szülő vagy az idős nagymama cipelte le és fel az emeletekre.)

Sok hónap múlt el, a „bejáratás" ideje letelt. Volt olyan nap, hogy kétszer-háromszor is kijöttek a szerelők. Erre nem lehet panaszunk, de többször volt a lift rossz, mint jó.

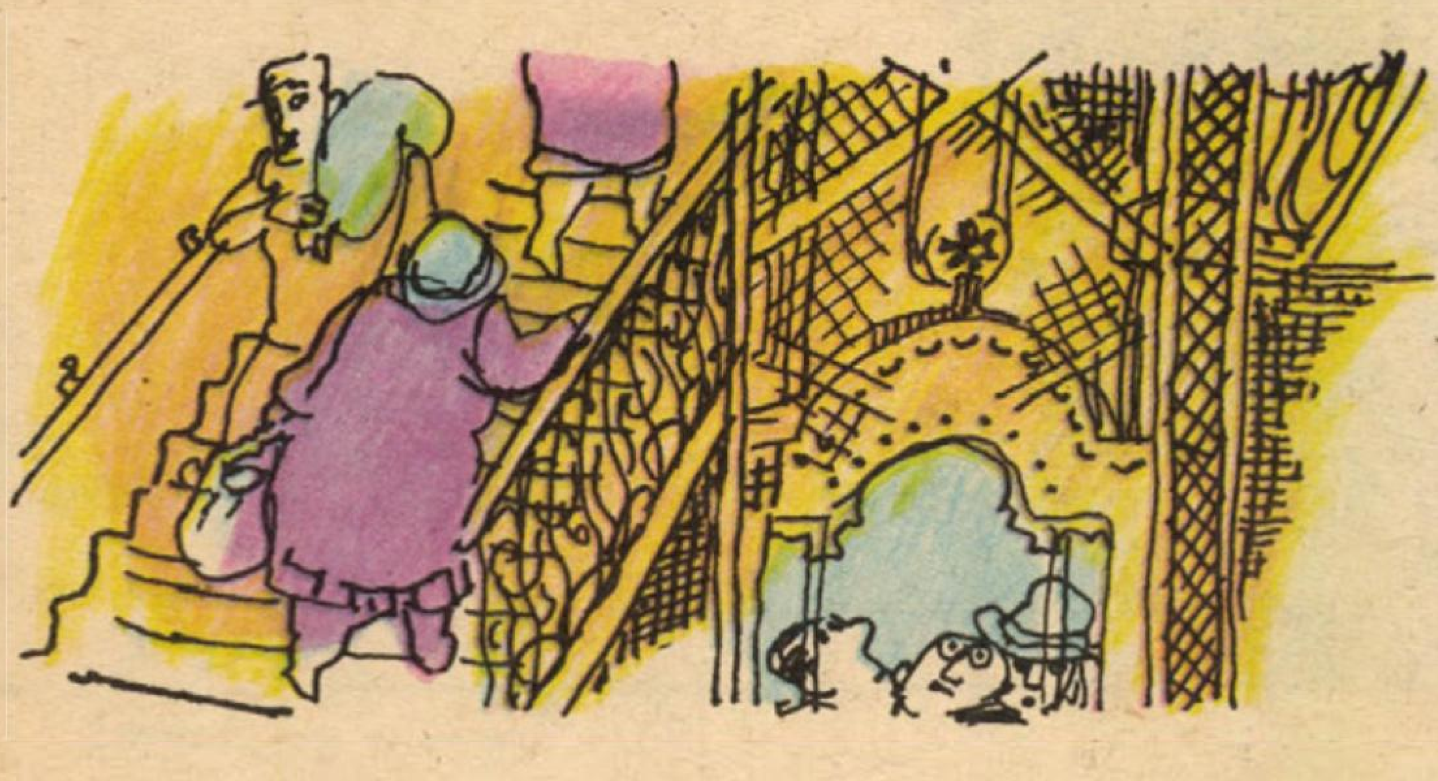
Érintkezési hiba — mondták egyszer-kétszer a szerelők. Megjavították, de alighogy elhagyták a házat, hiába nyomtuk a gombot. Aztán ismét jöttek a szerelők.

Szakadás a vezetékben — mondták megint. Működik, örvendeztünk, de ugyanazon órában leállt a lift.

A kopírozó a hibás — hangzott az újabb diagnózis. Szerelők jöttek, szerelők mentek, de a lift nem jött és nem is ment. Se le, se föl. Csak a lakók vonszolták felfelé magukat a lépcsőkön: dolgozó asszonyok a napi bevásárlás két-három szatyrával, vagy a Patyolatból elhozott fehérnemű csomagokkal (előzőleg a szennyest is le kellett cipelniük!). A házfelügyelőt a lakók óránként kérdezték: „mi lesz a lifttel?", de arról senki sem faggatta, hogy miképpen tudja reggelenként a szemétlel telt kukákat legörgetni a hét emeleten.

A bilincsben van a hiba — mondták tegnap a szerelők. Ma reggel, ahogy baktattam lefelé, Imre bácsi (főszakértő a házban) szólt, hogy ne fárasszam magam, legalább a harmadik emeleten szálljak be, ugyanis a lift működik.

Hát lehet kálváriát járatni egy hétemeletes ház lakóival? Hónapról hónapra, napról napra, óráról órára?

Kedves Olvasónk!

Ön nincs egyedül! Én például az önével teljesen azonos tartalmú levelet írhatnék a mi — két emelettel még magasabb — házunk liftjéről. Vigasztaljon bennünket, hogy külföldön alkalmam volt magyar gyártmányú liften utazni (repülni!) és sohasem nyomtam hiába a gombot. Legyen tehát meggyőződve arról, hogy a magyar liftgyártás feladata magaslatán áll.

Engem most már csak az nyugtalanít, hogy fogalmam sincs arról, mi az a „kopírozó" és mi az a „bilincs"? És persze az is nyugtalanít, hogy vajon amikor ma délután otthonomba térek — működik-e a liftünk?

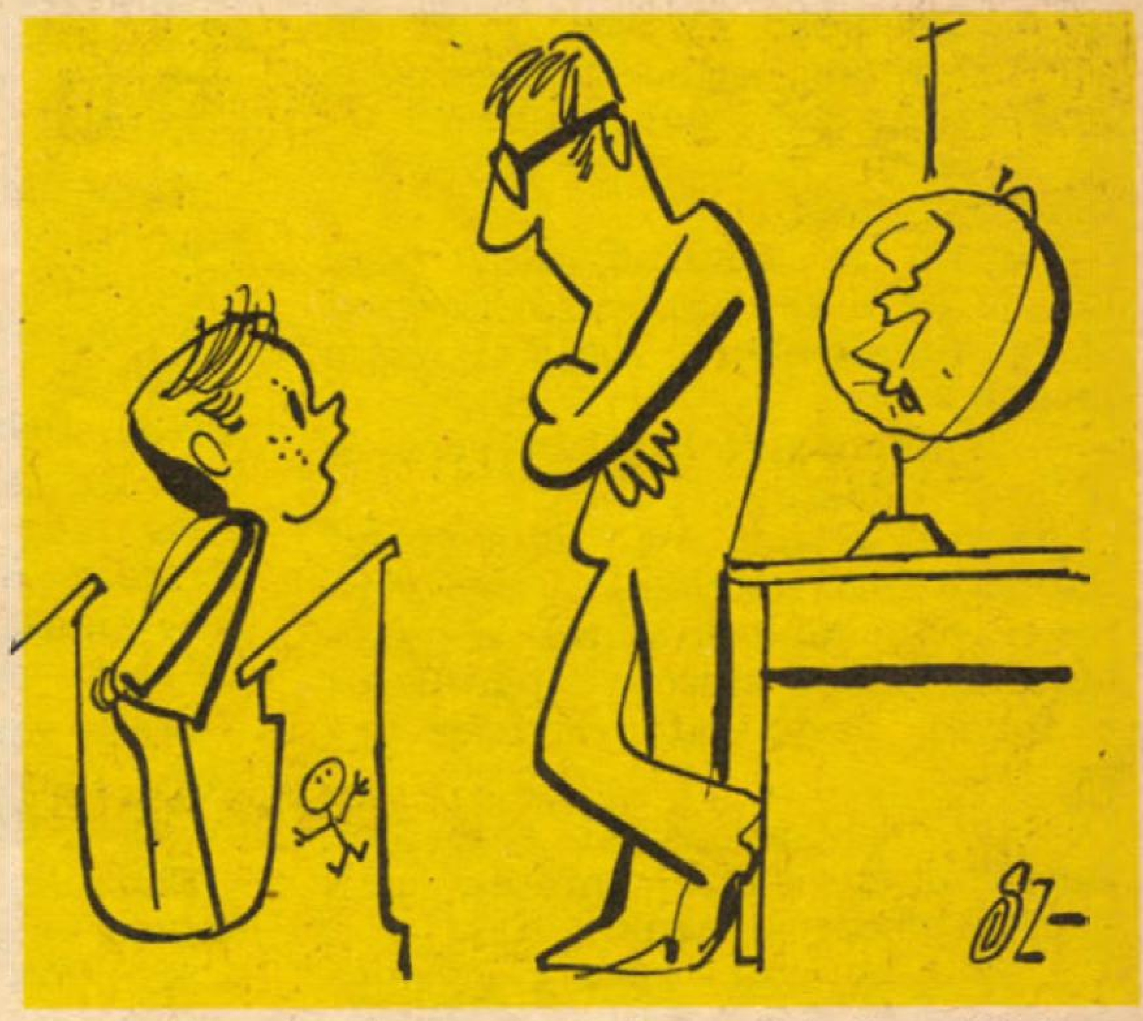
Földes György

ÖREGEDÉS

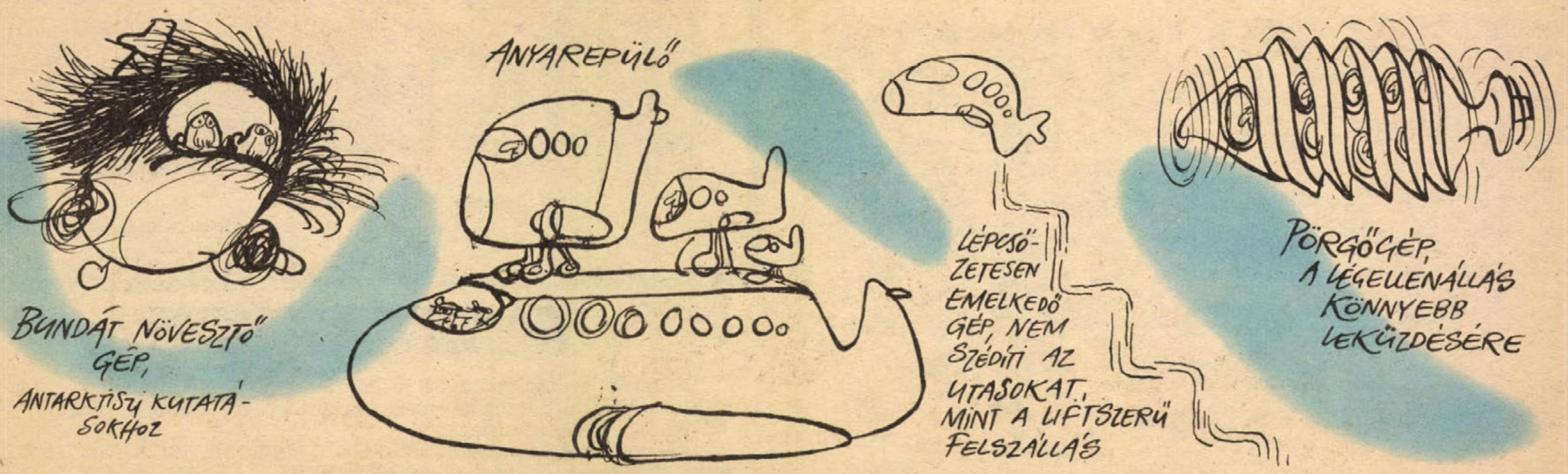
– Könyörgök, legyen az enyém! Különben mégsem . . .

TÉVÉNÉZŐ GYEREK

– Na, fiacskám, ki fedezte fel Amerikát?
– Columbo hadnagy!

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD REPÜLŐGÉPEIBŐL

ROCK-RECCS

Alaposan elhizott a 42-ik évében járó Elvis Presley. Bár súlyát fontokban és stone-okban adták meg, lassan már a száz kiló felé közeledik. Oka roppant egyszerű: imád enni. Négy-öt hamburgert, két-három steak-et kap be egy alkalommal. Ha a foglalkozása mondjuk texasi lókereskedő lenne, nem is volna semmi problémája, de, mint az amerikai ifjúság énekes-bálványa, bizony eléggé kiábrándító jelenség a koncerten. A hangjának semmi baja, csak például amikor legutóbb Las Vegasban fellépett, az évek során kialakult szokása szerint egyik számánál a színpad elejére ment és lehajolt, hogy az első sorban ülő kislányokat megcsókolja. És ekkor egy zeneietlen hang, egy reccsenés hallatszott: fehér fellépő-ruhája teljes egészében felrepedt hátul. A művész kihátrált és azóta nem szerepelt a nyilvánosság előtt.

— Legalább beleillett volna a harmóniába ez a reccsenés — panaszkodott Elvis...

(tardos)

AZ ELSŐ UGRÁS

MUNKAHELYI TORNA

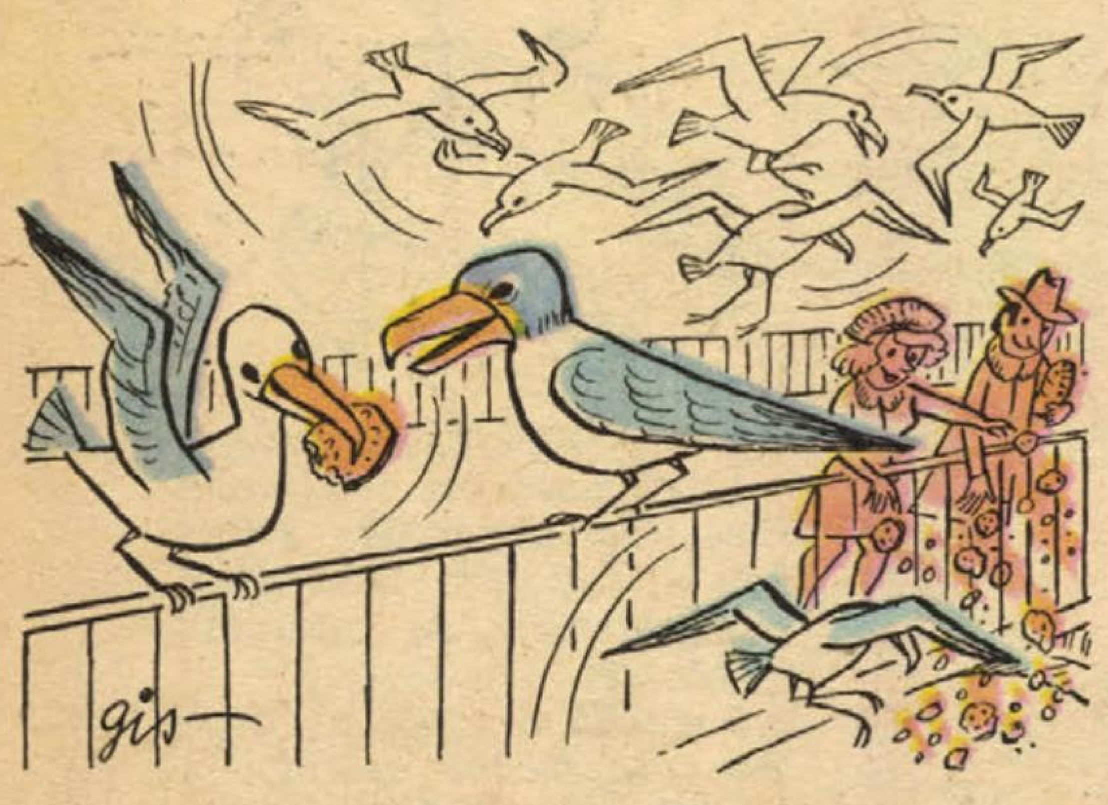
TITKOSSZOLGÁLAT

REKLÁM

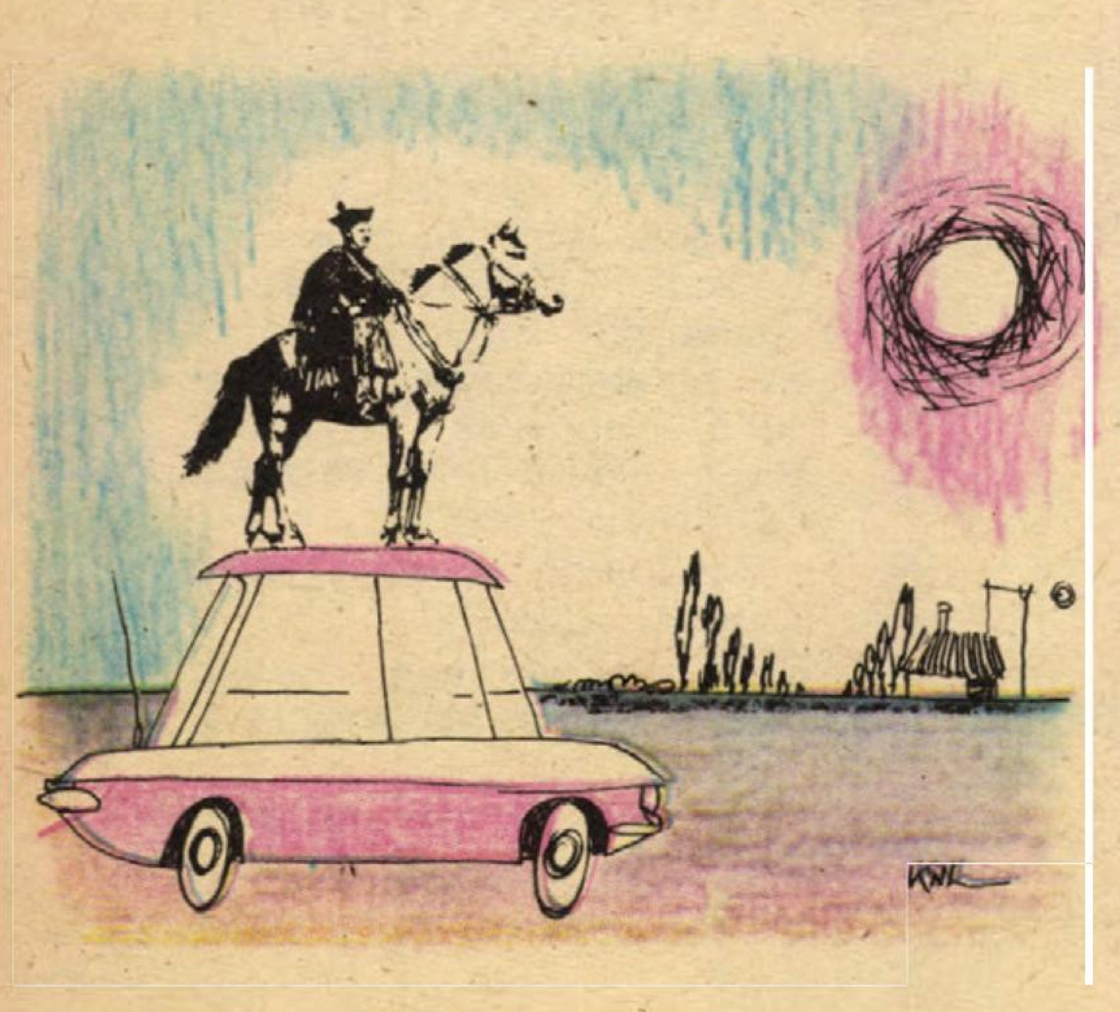

SIRÁLYOK A MARGIT-HÍD FELETT

– Öregem, megint érdemes Pestre jönni. Sokat javult a kenyér tavaly óta!

HATÁRSZEMLE

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– Elnézést, de amikor a tolatást tanították, hiányoztam.

– Micsoda világ! Tegnap még ki akartak készíteni, most meg karriert csinálok!

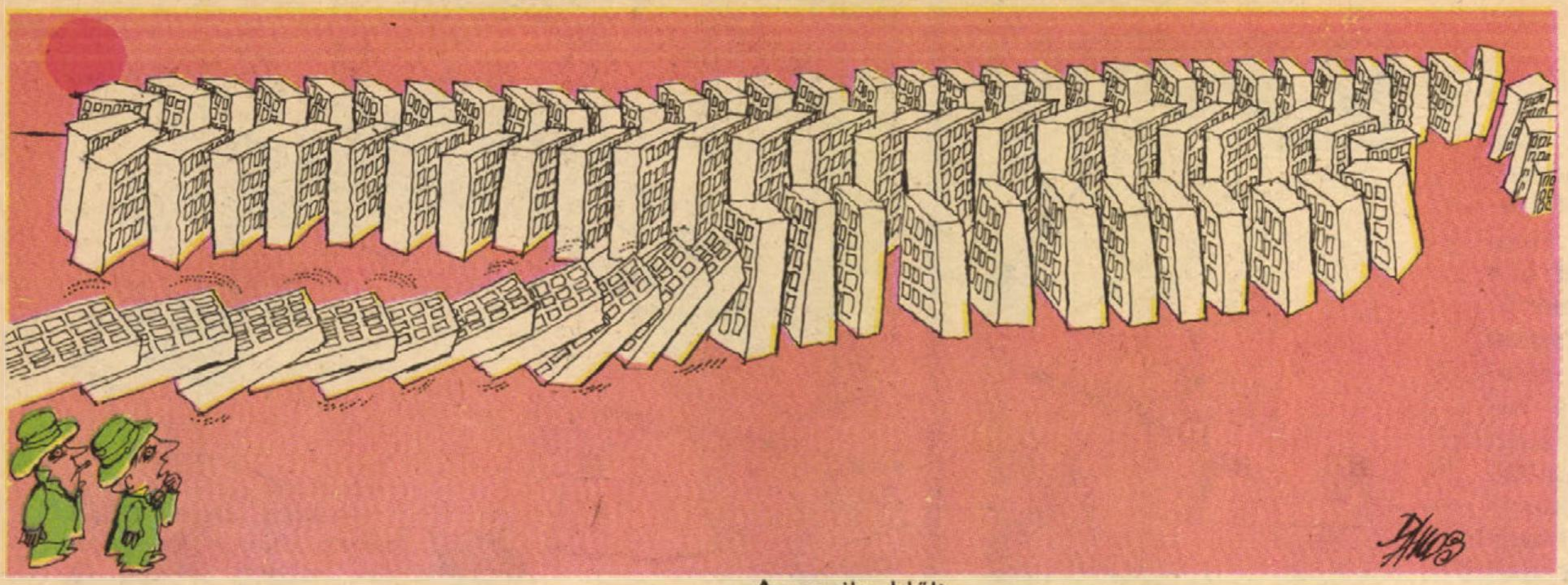

A technika további fejlődése.

– Egy holland orgonát kéne venni, ahhoz talán kapnánk alkatrészt.

KÖZEL ÉPÍTIK EGYMÁSHOZ A HÁZAKAT

– Az egyik eldőlt . . .

PÁLYAVÁLASZTÁS

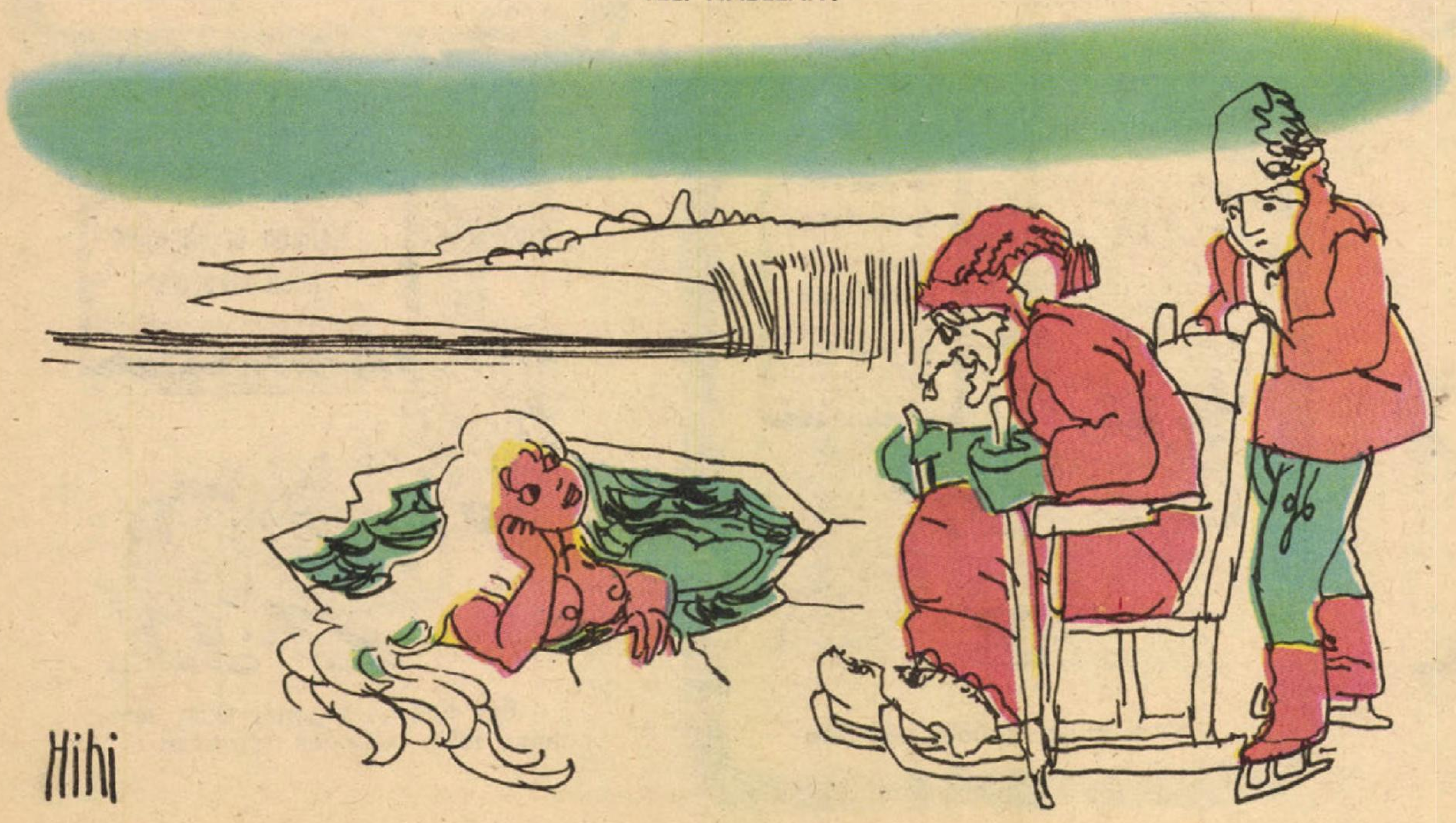
– Ha majd ide jöttök ipari tanulónak, megjavíthatjátok a zuhanyozót, a világítást, a fűtést . . .

MEZŐGAZDASÁGI KÖNYVHÓNAP

– Gyere, azt a Jókait megvesszük!

TÉLI HABLEÁNY

TRIBÜN

R. M. Carpenter, a Philadelphia Phillies baseballcsapatának a tulajdonosa mondta:

— Könyvet készülök írni ezzel a címmel: „Hogyan csinálhatsz egy kis vagyont a baseballban?" Nagyon egyszerű: láss hozzá nagy vagyonnal.

Lester Piggott, az angolok sokszoros bajnok zsokéja panaszkodott:

— Hat hétig sérülten feküdtem. Ezalatt magamra szedtem huszonkét dekát. Vagyis végzetesen elhíztam.

Érdekes rekordot állított fel Mrs. Dorothy Jannon, hatvanegy éves angol háziasszony. Egy percnyi pihenő nélkül tizennyolc órán át menetelt körbe-körbe az ashfordi futballpályán. Több, mint hetven kilométert tett meg, majd kihívta a földkerekség összes hasonló korú hölgyét: csinálják utána.

— Sajnos — mondta néhány héttel utóbb szomorkásan —, eddig még senki sem jelentkezett.

Teljesen érthetetlen.

Lord Michael Killanin, a Nemzetközi Olimpiai Bizottság új elnöke szintúgy felállított valamiféle világrekordot. Az olimpiák történetét ismertető új művében az 1936-os berlini olimpiáról szólván a következőket jelenti ki:

— Sajnos, Hitler nem volt sportember.

Font Romeu, a franciák hipermodern magaslati edzőtábora az olimpia előtt ismét élénk forgalmat bonyolít majd le. A ritka levegőn való mozgás halálosan fárasztó, viszont rendkívüli módon fokozza az állóképességet. A külföldi vendégek természetesen tekintélyes összeget fizethetnek ezért.

— Tudják — magyarázta a tábor vezetője —, a levegő ingyen van. De az oxigénhiányt azt meg kell fizetni.

(p. p.)

ZSÖLLYE

A Színházi Lexikon szerint „zsöllyének nevezzük azokat a székeket, melyek a színházakban és mozikban a földszinten vannak elhelyezve és a lehető legjobb látási viszonyokat biztosítják az abban helyet foglalóknak a színpadra, illetve a mozivászonra”.

Balázs Péter a Pesti Színház „Ifjú W. újabb szenvedései” című darabjában egy apát játszik, aki szinte eszelősen kutatja fia múltját. A fiú szerepében a fiatal Hegedűs Géza aratott sikert. Balázs Péter, aki most játszotta élete első apaszerepét, az életben alig néhány évvel idősebb Hegedűsnél, de hogy valóban illúziót keltően játszotta el az idős szerepet, azt többek között bizonyította az a levél, amit a múlt héten kapott:

„Kedves Művész Úr! Alakítása nagyon tetszett, kérem, ha ideje engedi, küldjön egy fényképet magáról! Utóirat: És ha nem terhelem túlságosan, küldjön egy képet a fiáról is, aki a Popfesztiválban a Ringasd el magadot énekli!”

Balázs zavarában már majdnem elküldte Hegedűs képét is, amikor rájött, hogy a levélíró voltaképpen a fiaként is őt tartja számon, hiszen a Popfesztiválban ő énekli az említett dalt. A bonyodalmak és hosszas magyarázkodások elkerülése végett betette két fényképét a borítékba, mindkettőt szépen aláírta, csak az egyikre úgy írta a nevét, hogy ifj. B. P., a másikra id. B. P.

*

A budapesti közönség valósággal megostromolta a Thália Színház pénztárát, amikor megjelentek a leningrádi Miniatűr Színház vendégjátékát hirdető plakátok az utcákon. Arkagyij Rajkin neve már önmagában is olyan érdeklődést keltett, hogy a meghirdetett néhány előadás eleve kevésnek bizonyult. Így aztán a pénztár jobb oldalánál hosszú sorban álltak a jegyre várók. Persze mindig vannak „kivételek”, akiknek valamiféle különleges érdeme, vagy joga van, őket Sivó Emil, a Thália Színház gazdasági vezetője a pénztár bal oldalához kalauzolta. A „kivételezettek” meghökkenve tapasztalták, hogy itt is hosszú a sor.

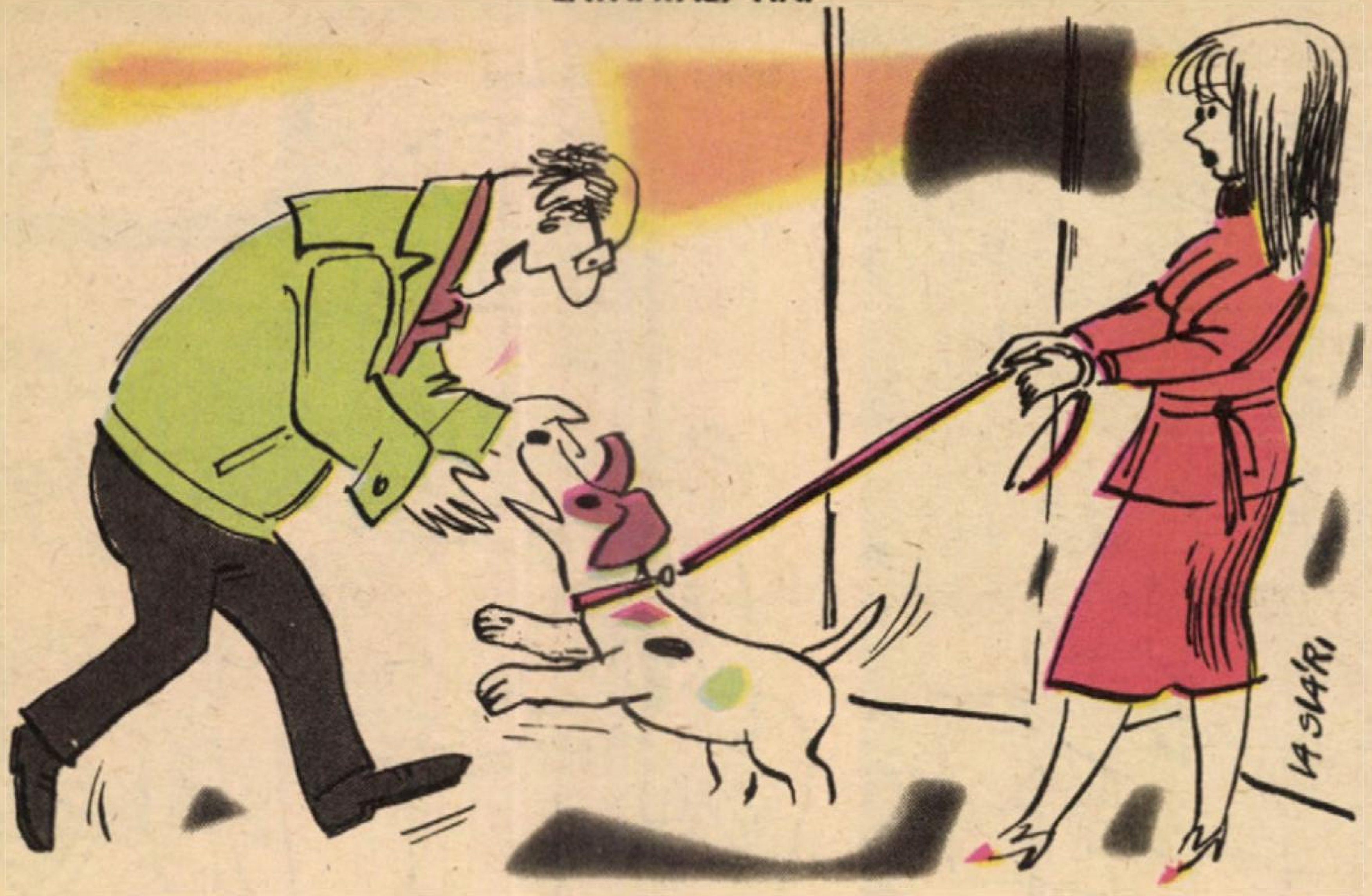
— Kik ezek?

Sivó készségesen megadta a felvilágosítást.

— Itt állnak sorba azok, akiknek nem kell sorba állni!

Rátonyi Róbert

LÁTHATÁSI NAP

Fölkeresi az imádott lány apját a fiatalember:

— Uram, feleségül szeretném venni a lányát.

— A feleségemmel már beszélt?

— Igen, uram, de ha nincs ellene kifogása, én mégis inkább a kedves lányánál maradnék.

ÉJFÉL UTÁN

— Hé, mit akar? A legszebb álmomból ébresztett fel!

— Azt akarom, hogy ne aludjon. Micsoda éjjeliőr maga?!

— Ne molesztáljon. Éjfél elmúlt, ilyenkor már a kutya se jár erre.

— Az éjjeliőrnek az a dolga, hogy vigyázzon erre a raktárra.

— Arra való a lakat az ajtón.

— És ha mégis tolvajok jönnének?

— Akkor azt látnák, hogy egy idős, reumás ember itt az éjjeliőr, akinek egyetlen fegyvere ez a vékony bot.

— Tehát nyugodtan kifoszthatnák a raktárt.

— Dehogy, kérem. Azok is emberek. Elmagyaráznám nekik, hogy milyen nagy bajom lenne abból, ha itt lába kelne valaminek, talán még az állásomból is kitennének.

— Gondolja, hogy ezzel hatna rájuk?

— Bízom benne, hogy igen, mert az emberek jók. Kérem tisztelettel, bizalom nélkül nem lehet egymás mellett élni.

CSALÁDLÁTOGATÁS

— Jó napot kívánok. Eljöttem látogatóba. Időnként felkeresem a szülőket, hogy megbeszéljem a tanítványaimmal kapcsolatos problémákat.

— Nagyon örülök, tanár úr, Hogyan tanul a gyerek?

— Jófejű srác. Hanem a magaviseletével egy kis baj van.

— Nevezetesen?

— Verekszik a gyerek. Sokszor bántja a kisebbeket.

— Hallatlan! Felháborító!

— Beszélnie kéne a gyerekkel.

— Tessék csak nyugodt lenni, a lelkére fogok beszélni. Három évet kaptam garázdaságért, de jó magaviseletemért már a jövő héten szabadulok. Igazán példát vehetne az apjáról az a kölyök...

A NYUGATI ELŐTT

— Bocsánat, hogy megszólítom. Albérletet tetszik keresni?

— Bizony, azt keresek. Szintén?

— Nem. Én kínálok. Minek adjak fel újsághirdetést? Helyesebb, ha lejövök ide a Nyugati pályaudvar előtti hirdetőtáblához, aztán személyesen választom ki a szimpatikusabb jelölteket. Mert nem mindegy az kérem, kivel lakik az ember egy lakásban.

— Én is úgy gondolom.

— Nos, fiatalember, beszélhetünk a dologról. Remélem, nőtlen?

— Az vagyok, hálistennek.

— Menyasszonya, barátnője sincs? Mert nőlátogatót nem fogadhat!

— Ráérek még arra, hiszen csak harminckét éves vagyok.

— Nos, havi hatszáz forintot kérek. Nagyon barátságos kis szobája lesz. Hathónapi lakbér természetesen előre fizetendő.

— Tessék parancsolni. Háromezerhatszáz forint.

— Ez a százas egy kicsit gyűrött, de ezen nem fogunk összeveszni.

— Nem bizony. Mehetünk?

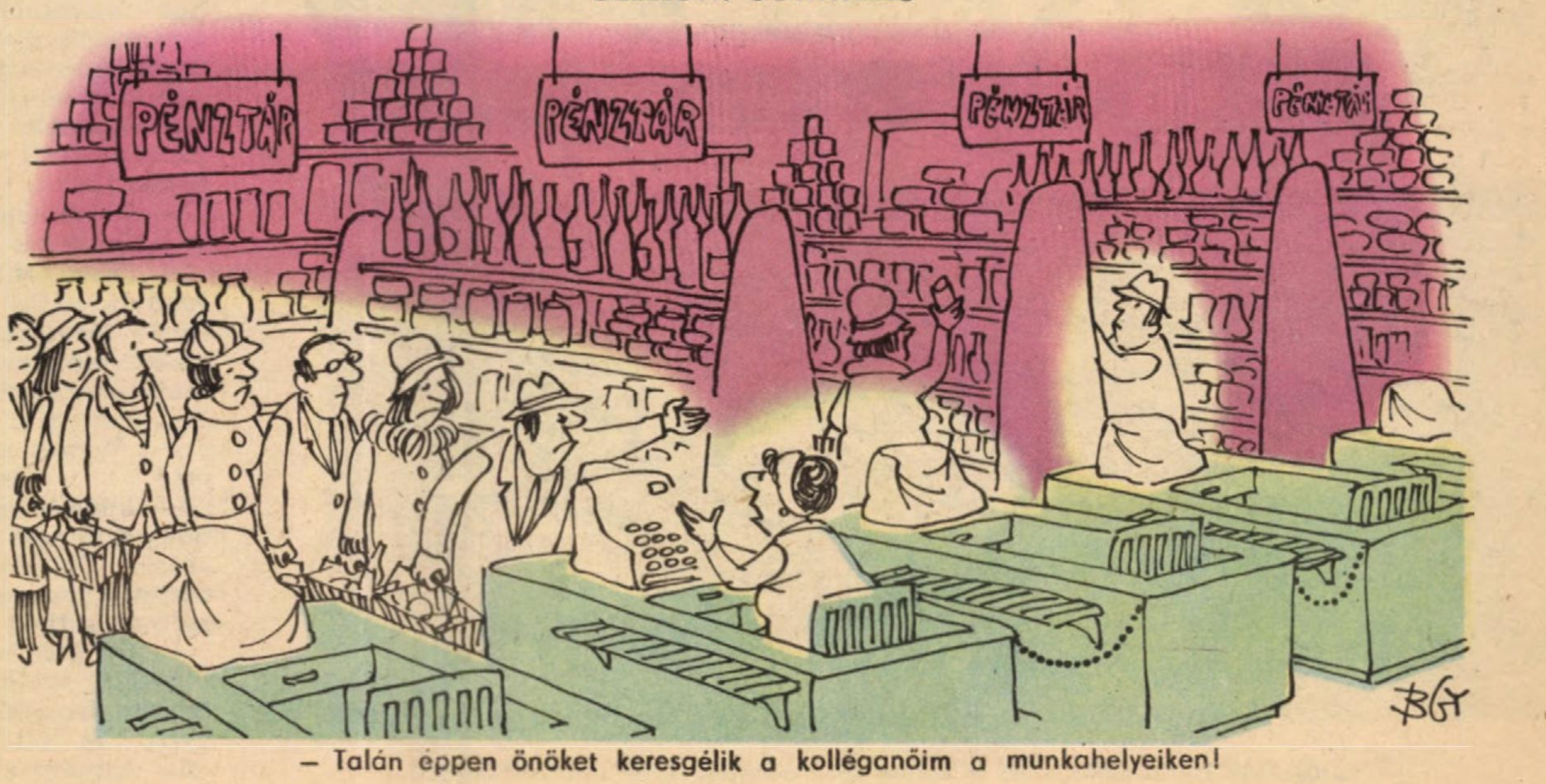
— Hová?

— Hát az albérleti szobába, ahol lakni fogok.

— Egy apróságot még nem említettem. Jelenleg magam is albérlő vagyok. De 1976 második felére ígértek nekem egy főbérletet. Ha megkapom, legyen nyugodt, maga tüstént beköltözhet hozzám albérlőnek. Viszontlátásra.

Galambos Szilveszter

DÉLELŐTTI ÜGYINTÉZÉS

– Talán éppen önöket keresgélik a kolléganőim a munkahelyeiken!

Megkérdeztük rajzolóinkat: MIRE BESZÉLNÉNEK RÁ MÁSOKAT?

Lehoczki István:

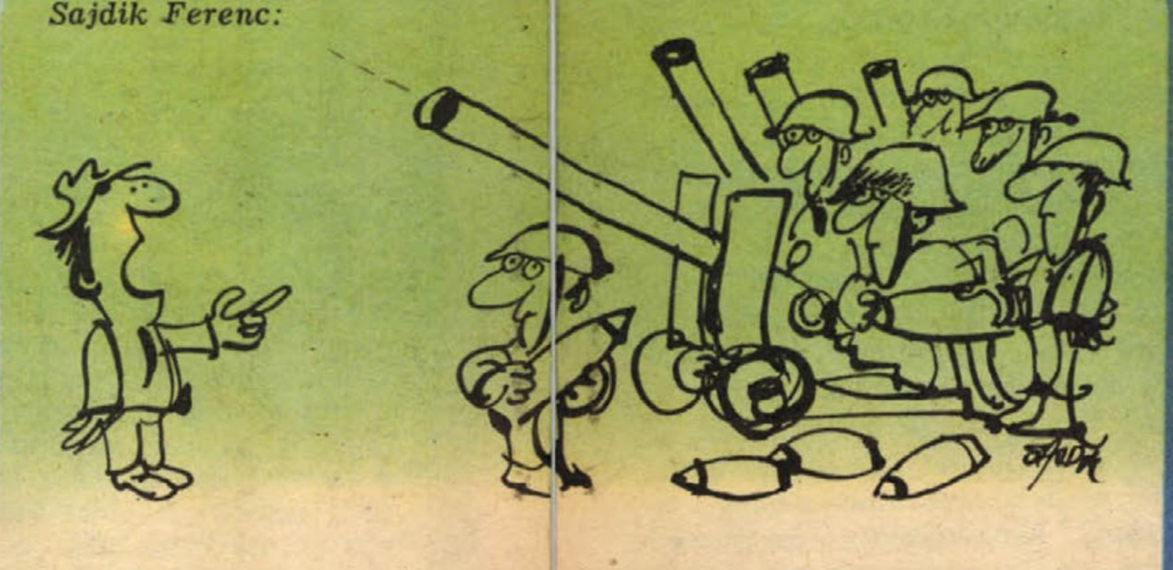
– A vendégeimet arra, hogy legjobb otthon.

Balázs-Piri Balázs:

– Már nem próbálkozom...

Sajdik Ferenc:

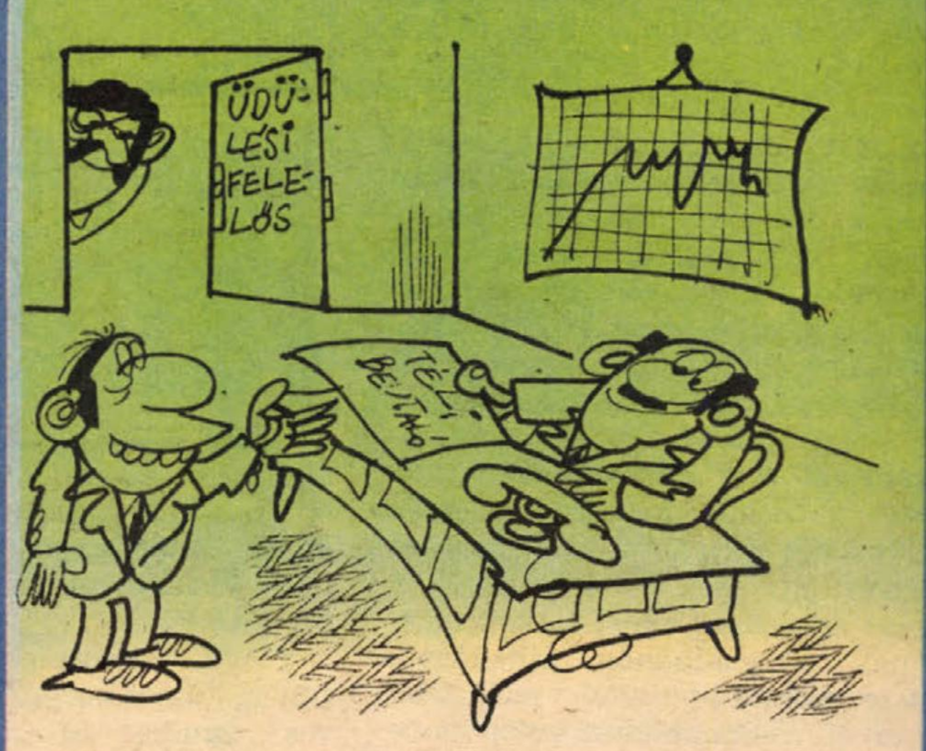
– Hagyják abba a lármázást!

Dallos Jenő:

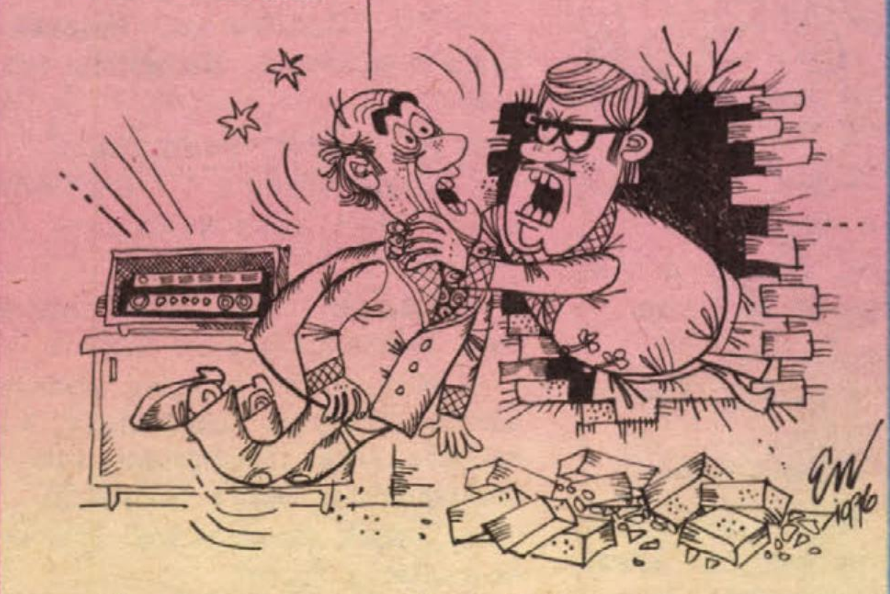
– A kocsimra. Éppen el akarom adni...

Fülöp György:

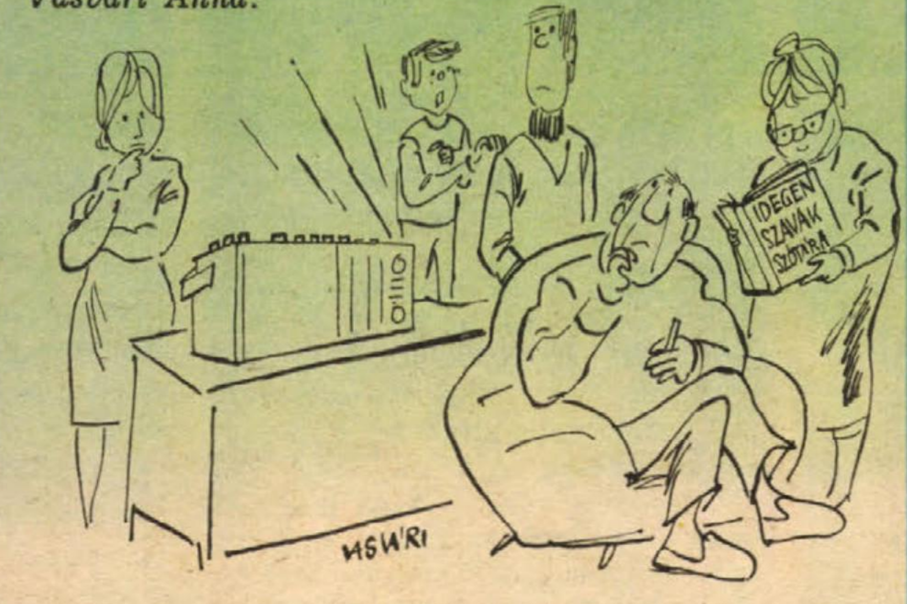
– A téli üdülésre. Ugyanis én a nyárit szeretem.

Endrődi István:

– A szomszédot arra, hogy halkítsa le a rádióját!

Vasvári Anna:

– Az ismeretterjesztő előadásokban néha keverjenek magyar szavakat is az idegenek közé.

Brenner György:

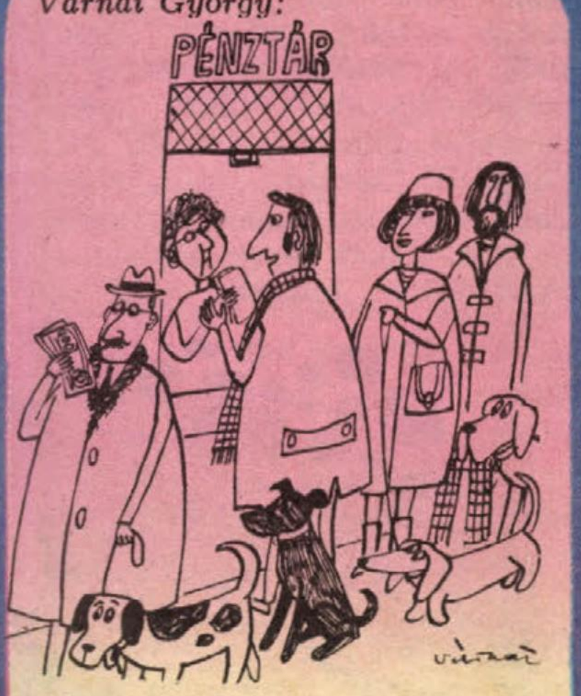
– Ne akarjanak mindent egyszerre. Darwin sem hat nap alatt teremtette a világot!

Hegedűs István:

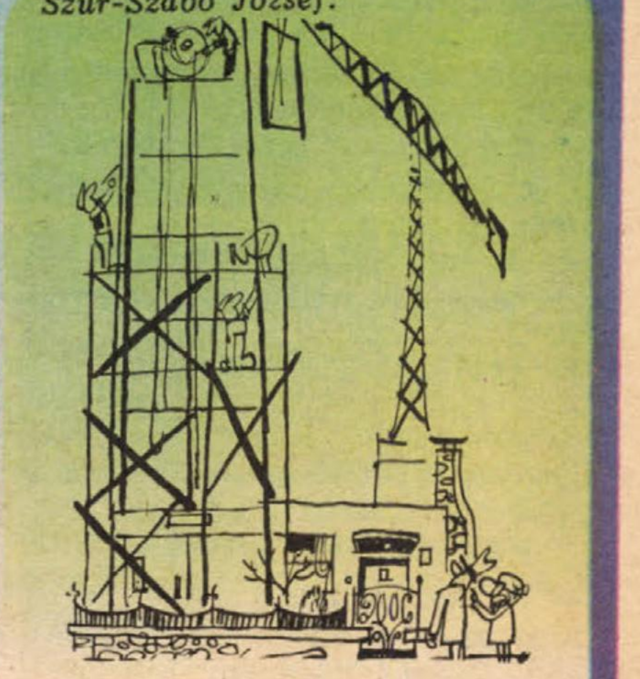
– Hitchcockot, hogy filmesítse meg a Piroska és a farkast...

Várnai György:

– Az illetékeseket, hogy ebadó helyett vezessék be a kutyatartási pótlékot.

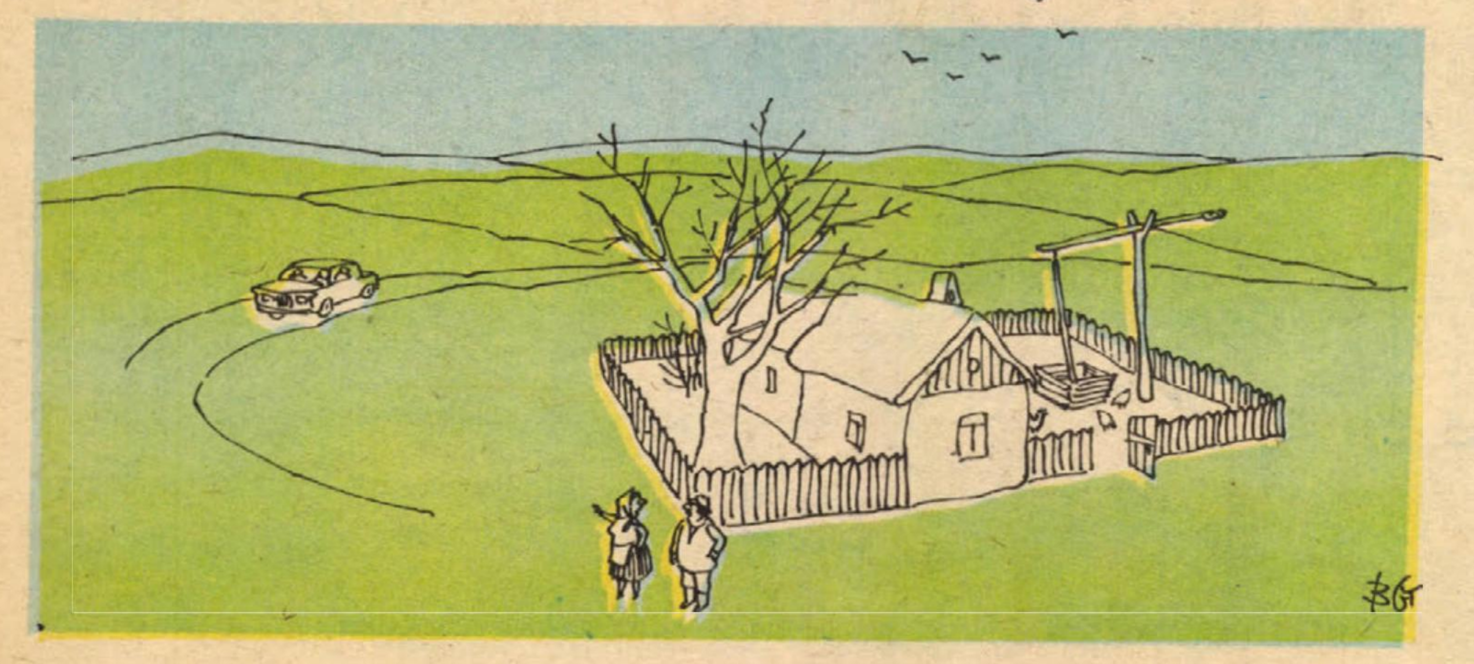
Szűr-Szabó József:

– A barátomat rábeszéltem, hogy a földszintes házukhoz építtessen liftet, így ha elromlik, akkor sincs baj.

– Nézd, nőtlen!

– Néprajzosok is, szociológusok is voltak már a héten. Ezek talán filmesek...

TERÁPIA

Bocsánat, uram, megkérhetem, hogy adja közelebb a vizeskancsót?

— Ezer örömmel. Ha szabad kérdeznem, mik azok a kis kék golyóbisok? Rágógumiügyben szakértő vagyok, de ilyen fajtát még sosem láttam.

— Idegcsillapító labdacsok, kérem. Ez külföldi gyártmány. Olyan, mint a lórugás, ha nem vet meg a parlagi hasonlatért. Egy ilyen labdacstól egy fél órára teljesen megnyugszom.

— Érdekes. Ha nem veszi tolakodásnak, milyen időközönként szedi ezeket a golyóbisokat?

— Harmincpercenként.

— Ön tehát ideges ember.

— Ellenkezőleg. Nyugodt. Inkább mafla típus vagyok. A tej megalszik a számban, ahogy mondani szokás. Különben negyedóránként kellene szednem.

— Vagyis sok bosszúság éri?

— Inkább úgy mondanám, hogy más sem ér, csak bosszúság. Csekély fizetésű beosztott vagyok, mindenki rajtam tölti ki a mérgét.

— És ön?

— Már említettem, kérem: csekély fizetésű beosztott vagyok. Ők töltik, én nyelem.

— A mérget?

— Hol a mérget, hol a labdacsot.

— Hát, kérem, ez így teljesen rossz.

— Nekem tetszik mondani? Már se éjjelem, se nappalom. Én egész nap csak nyelek.

— És éjszaka?

— Akkor csendesen sírdogálok magamban.

— Sosem kiabál, sosem tombol, sosem csap oda?

— Ismétlem: csekély fizetésű beosztott vagyok.

— Akkor sem lehet így élni. Az a sok méreg... Uram, elborzadok, ha arra gondolok, mi megy végbe az ön belsejében. Csupa rémes sistergés, csupa hullámzó fortyogás. Esküszöm, megszakad a szívem.

— Kedves, hogy ezt mondja. Mivel ön rágógumiknak nézte az idegcsillapítót, ebből arra következtetek, hogy sosem szed ilyesmit.

— Isten őrizz!

— Mégis nyugodtak a vonásai, derűs a tekintete.

— Igen, kérem, pedig én kifejezetten ingerlékeny természet vagyok. Csakhogy egészségesen élek. A pszichiátria mai álláspontja szerint egyetlen megoldás kínálkozik. Az ember mindennemű károsodástól megkímélheti magát, ha szabad folyást enged az érzelmeinek. Tegyük fel, hogy engem valami bosszúság ér. Uram, én abban a pillanatban vadul ordítozni kezdek. Üvöltöm, ami az eszembe jut. Néha magam is elcsodálkozom, mi minden jut ilyenkor az eszembe.

— Bámulatos. Egyenesen bele a képébe, aki megbántotta.

— Ha nem az övébe, akkor másba. Az ember ne legyen válogatós.

— Meg ne haragudjék, azért ez mégsem szép dolog.

— Pedig ez még semmi. Amikor a szöveggel végeztem, jön a tettlegesség. Uram, én odacsapok, hogy csak úgy recseg. Könyökkel, ököllel, bottal, csüddel, ami jön.

— Akkor ön bizonyára nem csekély fizetésű beosztott.

— De még milyen csekély fizetésű beosztott vagyok! Csakhogy én egészségesen élek. Nekem nincs szükségem kis kék golyóbisokra, uram, én alszom, mint a maszületett angyalka. És igaz szívvel ajánlom önnek is ezt a módszert.

— Furcsa módszer. De kezdem érteni: négyszemközt végzi a kúráját. Ügyel, hogy ne legyenek tanúk.

— Szó sincs róla. Mindez a nyilvánosság előtt megy végbe. Néha öt-hatezer tanú szeme láttára.

— És? Még sosem büntették meg?

— Hát, bizony már előfordult. Most mit tetszik számlálni?

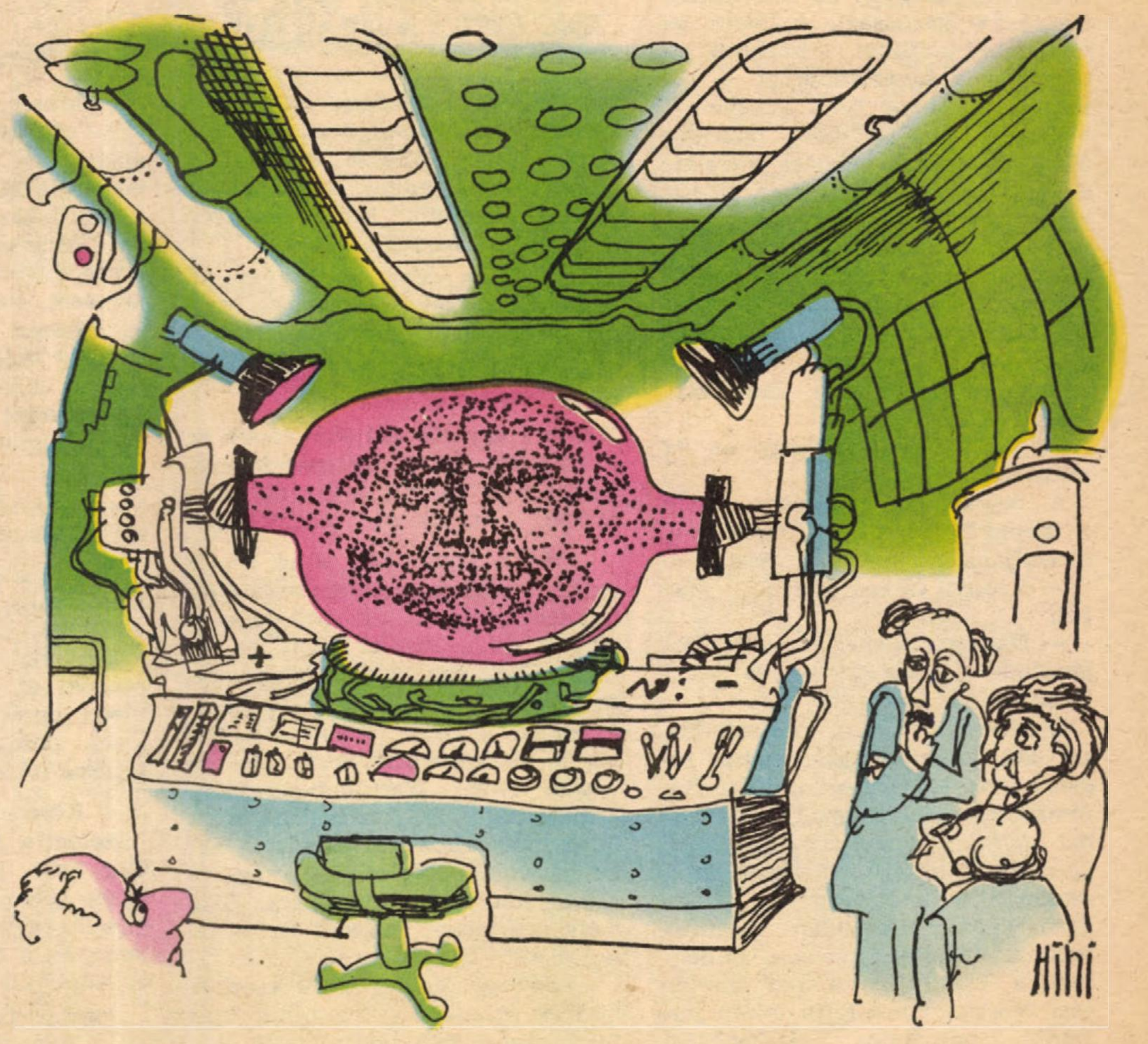
— Várjunk csak... Többrendbeli becsületsértés... előre megfontolt szándékkal elkövetett súlyos testi sértés... akár öt évet is a nyakába sózhattak.

— Tréfálni tetszik. Két percnél még sosem kaptam többet.

— Ezek után alig merem megkérdezni, hogy mivel foglalkozik uraságod?

— Azt hittem, hogy ez nyilvánvaló. Jégkorongozom.

Peterdi Pál

– Most jön a neheze... Mit tudunk ebből hasznosítani az iparban?

Kürti András: az utolsó alkimista

KISREGÉNY

2

— Kérem szépen, én az egészségi állapotom miatt csak napi két-három órát foglalkozhatnék vele. Meg a szomszédok se tűrnék naponta hosszabb ideig, mert egy kis zajjal jár, amikor a keverő dolgozik, és az égetésnél némi illatok is elkerülhetetlenek. Aztán meg a dolog természetéből következik, hogy segéderőt nem alkalmazhatok, a technológiai titoktartás miatt. Egyébként is olyan jellegűek a műveletek, hogy ennél lényegesen több arany a munkaidő vagy a felszerelés megsokszorozásával sem állítható elő... És azért a másfél mázsát ne tessék lebecsülni, nem is olyan elenyésző mennyiség, nem hiszem, hogy az egész országban ennél többet mosnának, bányásznának, fejtenének. Összehasonlíthatatlanul magasabb rezsivel... Semmiképp nem lenne rossz üzlet az államnak, építhetne belőle egy csomó iskolát meg egyebet... Nos, megcsináljuk ezt az áletartóztatást, százados elvtárs? Lesz újságcikk?

Reménykedve néz a rendőrtisztre, de az határozottan megrázza a fejét.

— Nem, kedves tanár úr, mindezt mellőzhetjük. Akad hatékonyabb, értelmesebb mód is arra, hogy ön mielőbb hozzáláthasson a folyamatos aranycsináláshoz. Elnézést.

És nyúl a telefonkagylóért.

II. fejezet

HAT HÓNAP MÚLVA

— Hát ez micsoda?!

Megtorpant a menet élén haladó férfiú, kísérői majdnem beleszaladtak, mint az országúton hirtelen fékező kocsiba az utána loholók.

Akkor hangzott el a csodálkozó kérdés, akkor következett be az általános torlódás, amikor a Vezúv Cserépkályhák és Tartozékok Gyárának gazdasági, műszaki és társadalmi-politikai vezérkara — elhagyva a samottműhelyt — kifordult az udvar túlsó végébe.

És ott állt előttük, hokedlin üldögélő puskás rendész védelme alatt a langyos napfényben — egy zöld házikó.

Zsindelytetős, zsalugáteres ablakok, elöl tornác, annak az oszlopaira épp futóbab szaladt föl, körül néhány virágágyas, pár szőlőtőke.

Olyan filagória féle. Csak zártabb.

— Azt kérdeztem, hogy ez itt micsoda?

A megismételt kérdésre előlép a sleppből az üzem főmérnöke, megadja a szakszerű választ:

— Kérem, ez egy faház — vasból.

— Nagyon érdekes — bólint ingerülten a másik. — De azért hallhatnánk közelebbit is?

Doktor Tuka Pál a kérdező, közel két méter magas, testes, de gyors mozgású, oroszlánfejű férfiú, fémkeretes szemüveggel, negyvenhat éves, harmadszor nős, pár gyermek apja, munkaerejéről, szakmai sokoldalúságáról, ötletgazdagságáról legendák keringenek a tüzelési iparban, minap még a Tüzelőipari Tröszt igazgatási főosztályának teljhatalmú vezetője, sajnálatos tájékozódási hiba következtében a mai naptól a Vezúv új igazgatója, minthogy elődje — érdemei elismerése mellett — váratlanul elérte a nyugdíjkorhatárt.

Tehát itt most általános szemle folyik, úgynevezett „üzemi bejárás", amikor is az új főnöknek bemutatják a terepet.

Szomorú, de kísérőinek minden buzgalma ellenére doktor Tuka Pál mind ez ideig nem tanúsított valami fene nagy érdeklődést. Lelkileg érthető. Lekerül valaki föntről, az istenek tanácsából, a Trösztből egy ilyen ócska kócerájba, ahol mindenütt csípős por szállingózik, kormot, füstöt köpködnek a rozoga kemencék, százéves ütött-kopott gépek szánalmas erőfeszítéseket tesznek, hogy a szemlélőben a mozgás benyomását keltsék... Hát csak nem fog tapsikolni ez a minden értelemben nagy ember, amikor ilyen kicsinyes környezetbe kerül. Gulliver a törpék országában...

De lám a zöld házikó, ez az oázis a sivatagban, ez mégis csak megmozgatott benne valamit!

Használjuk ki a kedvező alkalmat!

Szinte egymás szájából tépve ki a szavakat, az új igazgató kísérői magyarázni kezdik e kis lak történetét, funkcióját, jelentőségét.

— Ez a Lepke-lak. Mert Lipke tanár elvtársat nálunk mindenki Lepkének becézi, kicsit bogaras ember, de a mieink azért szeretik... Fél éve építettük, pontos mása annak, ami a tanár úr kertjében áll, a Lajta utcában, az volt az ő barkácsműhelye... De ez vasból van, Wertheim-zárakkal, érthető ugyebár, biztonsági okok, miegymás. Mert azt még sem lehetett volna megcsinálni, hogy ő otthon kotyvassza az aranyat, hisz nagy értékekről van szó. Ez az őr is azért ül itten...

— Szóval, amikor ránk esett a kerület választása, hogy karoljuk fel Lipke elvtárs találmányát és a tröszt is hozzájárult, megszerkesztettük ez a filagóriát, áthurcoltuk a régi felszerelést, még mindenféle zöldségeket is elültettünk körül, amint látni tetszik, mert az öreg ragaszkodott a megszokott környezetéhez, hát tessék, osz-posz ugyanolyan...

— Nem, most nincs itt, csak neki van kulcsa, akkor jön, akkor megy, amikor akar, pár órát dolgozik naponta. És természetesen nem mint kisiparos alkimista, ahogyan ő eredetileg eltervezte, hanem átvettük a Vezúv állományába, mint különleges tanácsadót, szép nyugdíjkiegészítő fizetéssel... Nem, a nyersanyagot is maga válogatja ki a hulladéktelepünkről, bronzot, rezet főleg, erre nagyon kényes...

— Minden pénteken, délelőtt van az átadás-átvétel, a házba akkor sem mehet be senki, a tornácon állítják fel a precíziós mérleget, jegyzőkönyv, két tanú. Az öreg kihozza egyenként a kész kis aranytéglákat, lemérik, a vevők átveszik, elszállítják. Főleg a Dísz és Ékszer Vállalattal, a nemesfémmel dolgozó különféle vállalatokkal, kátéeszekkel, tudományos intézetekkel állunk kapcsolatban, kooperálunk a Nemzeti Bankkal is...

— Még soha nem volt reklamáció, és visszaruzás sincs...

Amint hallgatta a csapongó, de szemléletes információ új meg új részleteit, doktor Tuka Pál homlokán úgy gyűltek, mélyültek a ráncok, az álla két tövében csomóba ugrott össze az izom, csak nagy önfegyelemmel gyűrte le, fojtotta vissza növekvő indulatát.

— Köszönöm — szakította félbe hirtelen a tájékoztatást —, mára elég volt, a szemlét legközelebb innen folytatjuk. A főmérnök kartárs és a főkönyvelő kartárs velem jön, a többiek térjenek vissza a munkájukhoz. Viszontlátásra.

Sarkonfordult, leszegett fejjel, öles léptekkel indult vissza, az irodájába. Nyomában a rapportra kötelezettek, a cég második és harmadik embere.

*

— Ez a legsötétebb Afrika! — tört ki a Vezúv új főnökéből a méreg, amikor az irodába érve levetette magát a karosszékbe. Ideológiai tisztánlátását bizonyítja viszont, hogy még fortyogó dühe e perceiben is hozzáfűzte gyorsan:

— Természetesen nem a haladó arab és néger országokra gondolok, hanem olyanokra, mint Rodézia meg hasonlókra... De most nem ez a téma... Nem akartam a többiek előtt... Amit maguk itt egy éve csinálnak, tudatosan vagy képzetlenségből, az a primitívség teteje, maga a középkor... Az a csendilla az udvar végében, az a modern iparszervezésnek, a korszerű kereskedelmi tevékenységnek, a huszadik század üzletvitelének a megcsúfolása! Visszaélés a tröszt jóságával és azzal a körülménnyel, hogy lévén viszonylag kis kapacitású és távoleső üzem, hanyagságuk mind ez ideig elkerülhette a tröszt figyelmét...

Valami tiltakozó mozdulatot tett, mentegetőzni próbált volna a főmérnök, de Tuka felugorva a karosszékből, belefojtotta a szót.

— Semmi kertelés! Semmi köntörfalazás! Lássuk a tényeket! Miért döntött úgy vagy hat hónappal ezelőtt a tröszt, hogy éppen ez a nyomorult Vezúv kapja meg azt a Lipkét a találmányával? Azért, hogy mentőövet dobjon oda a fuldoklónak! Mert ez a vállalat nem hogy a csőd előtt állt akkor, hanem már nyakig benne is volt! Hirtelen divatba jöttek az olajkályhák, eladhatatlanokká váltak a cserépkályhák. Halmozódott a termék a raktárakban, sehol egy fia vevő!... De ugyanakkor teljesen leállni sem lett volna bölcs dolog a cserépkályhával, hátha ismét változik a divat... Szóval tisztáztuk a helyzetet, nem maguk fogadták be Lipke tanár urat, hanem őt a tröszt küldte a maguk megmentésére...

Itt doktor Tukának levegőt kellett vennie, mert még az ő átlagon felüli tüdeje sem győzte szuflával, így lehetősége nyílott a megszeppent főkönyvelőnek, hogy megkockáztasson egy megjegyzést.

— Mi igazán nagyon hálásak vagyunk a trösztnek és...

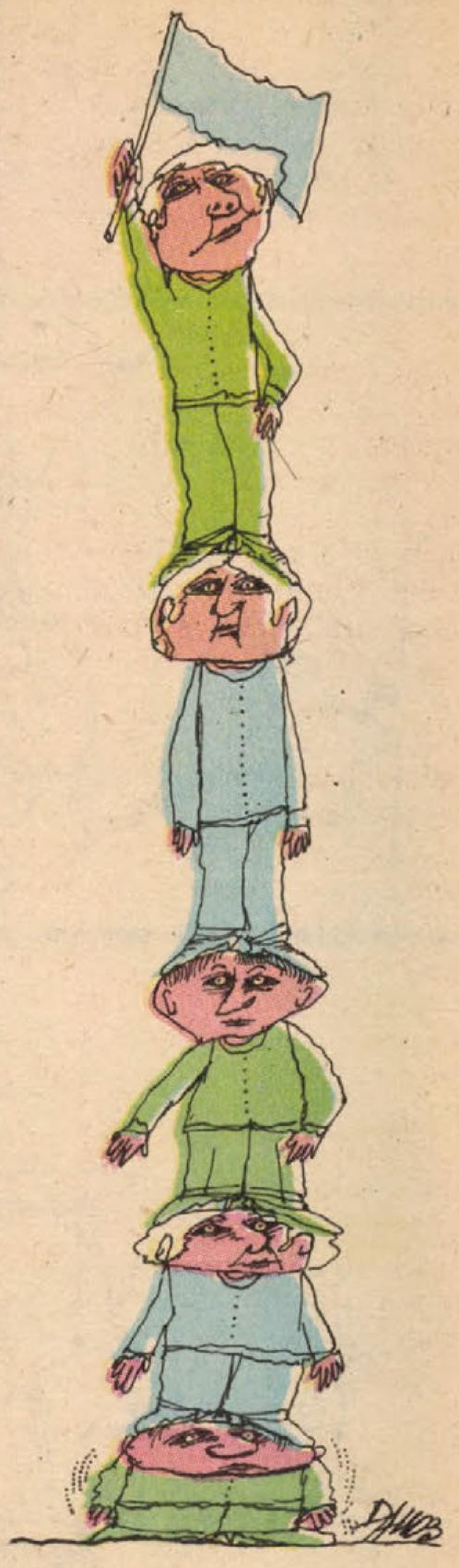
— A tröszt fütyül a mi hálánkra — vette vissza a szót az igazgató. — A tröszt bátor kezdeményezést, tetteket és eredményeket vár, nem hálálkodást! A maguk súlyos hibája, majdhogynem bűne abban áll, hogy nem figyeltek föl arra a nagyszerű lehetőségre, amelyet valósággal tálcán kínáltak föl maguknak. Ehelyett: aranyfőzőcske egy kerti lakban! Guberálás a szemétben, nyersanyagért! Mérlegelés a tornácon. Rendész a hokedlin! Hoci-nesze kapcsolat a vevőkkel... Emberek, hát van maguknak arról fogalmuk, hogy ez egy egyedülálló, világpiacra termett új magyar iparág, amely már az indulás pillanatában hihetetlenül nyereséges, tehát a nagyvonalú menedzselést önerőből teszi lehetővé!... Kezembe veszem az ügyet és garantálom, hogy egy éven belül...

(Folytatjuk)

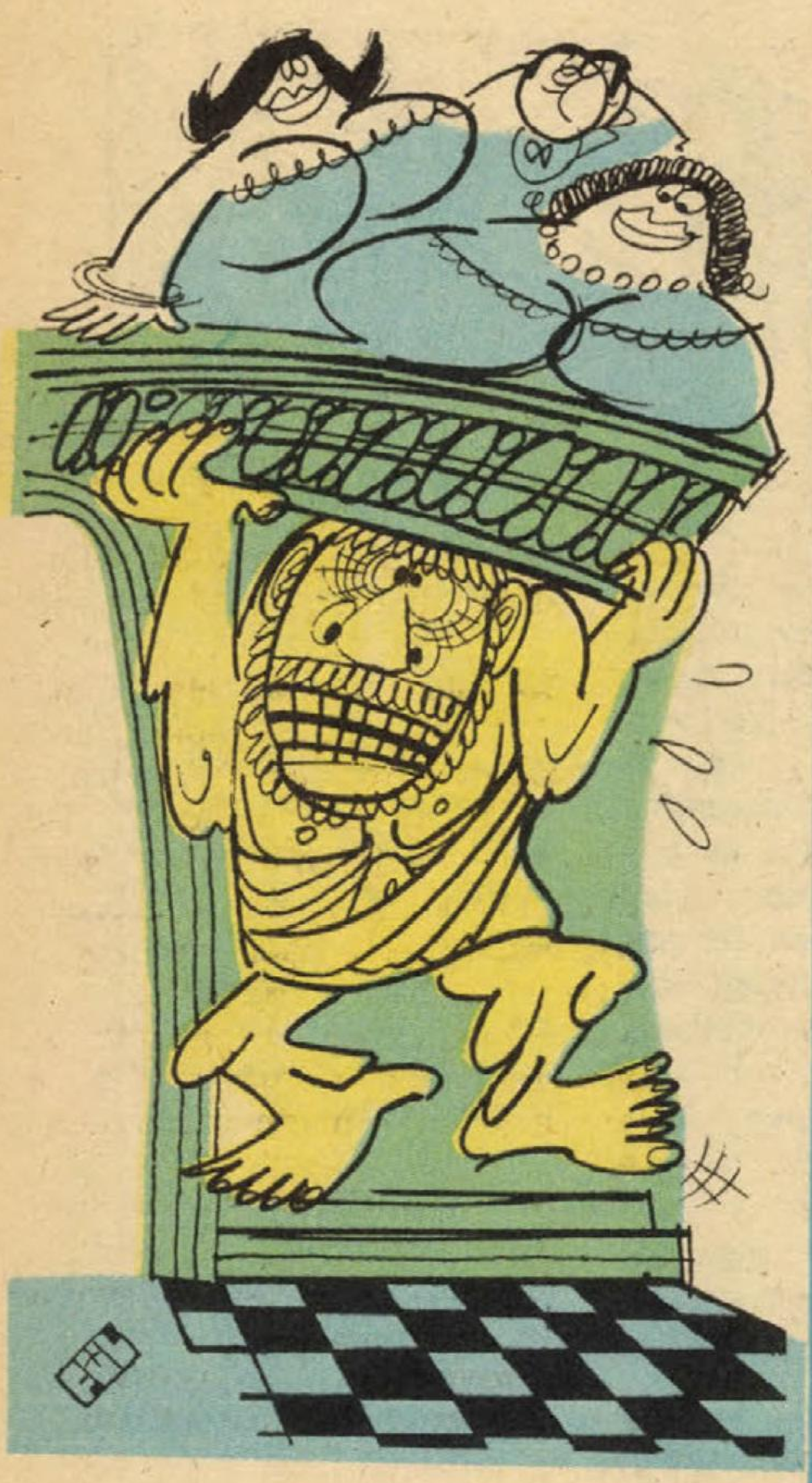

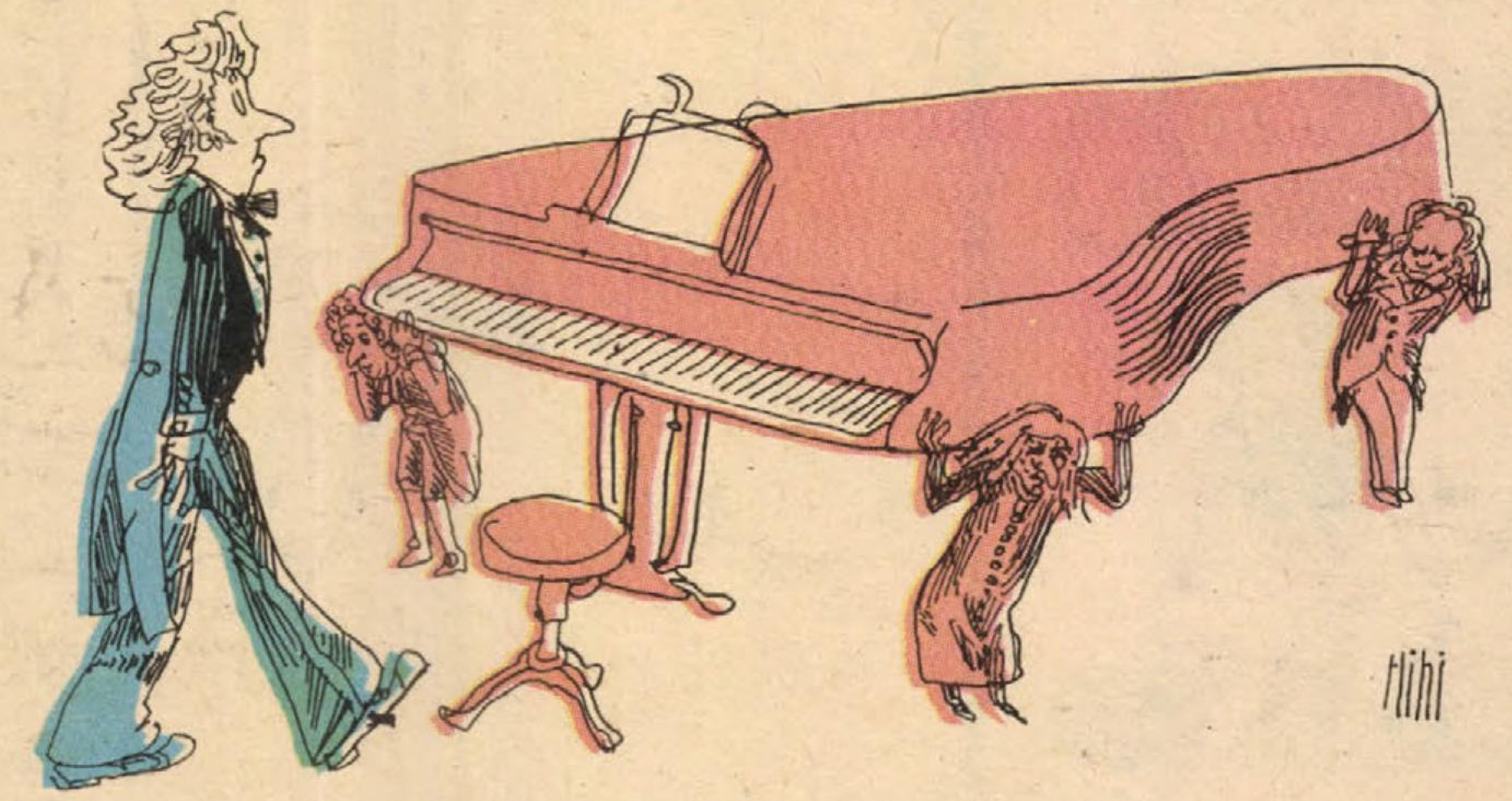
BALÁZS-PIRI, VÁRNAI, DALLOS, FÜLÖP, HEGEDÜS, SZŰR-SZABÓ, BRENNER

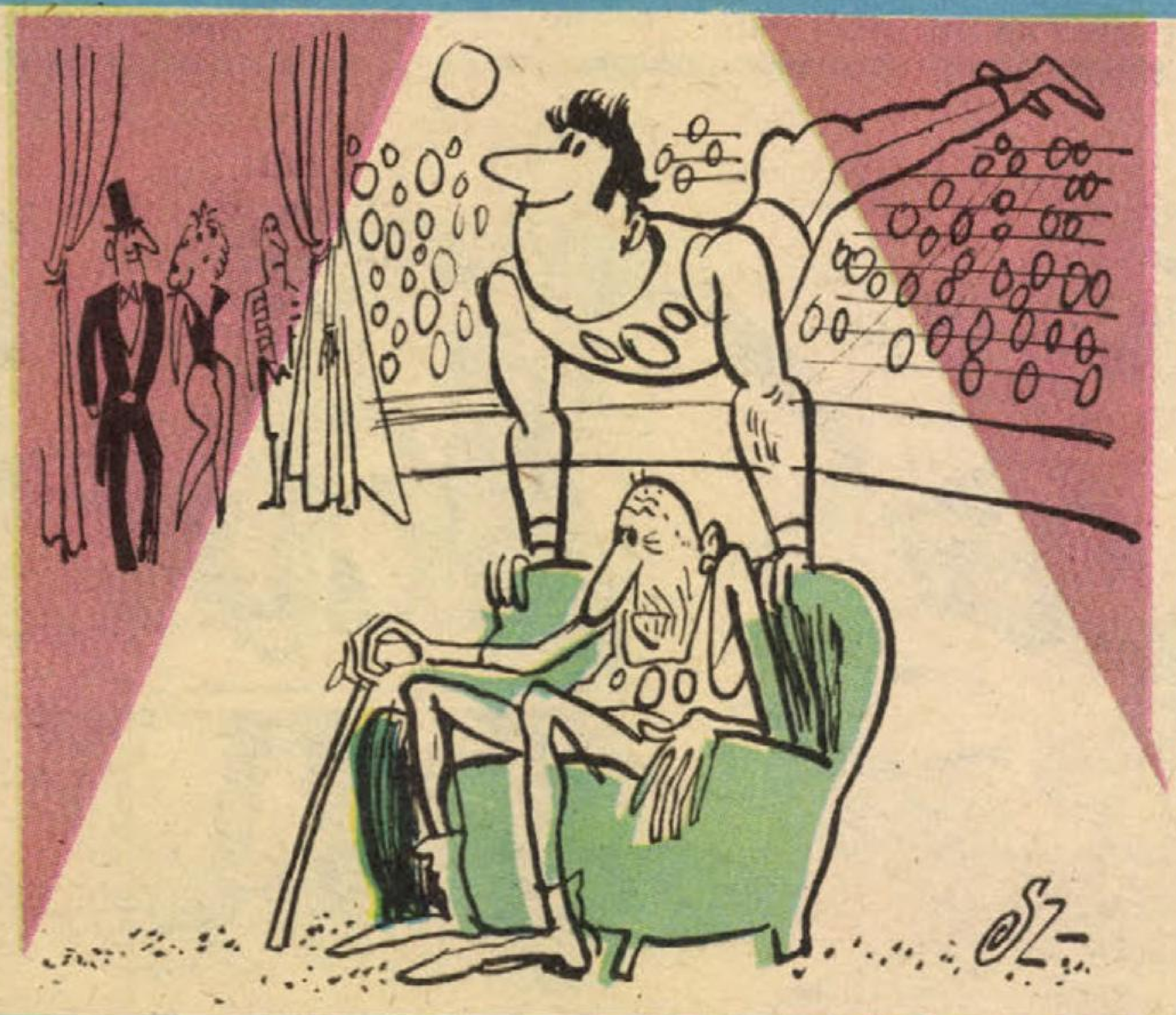

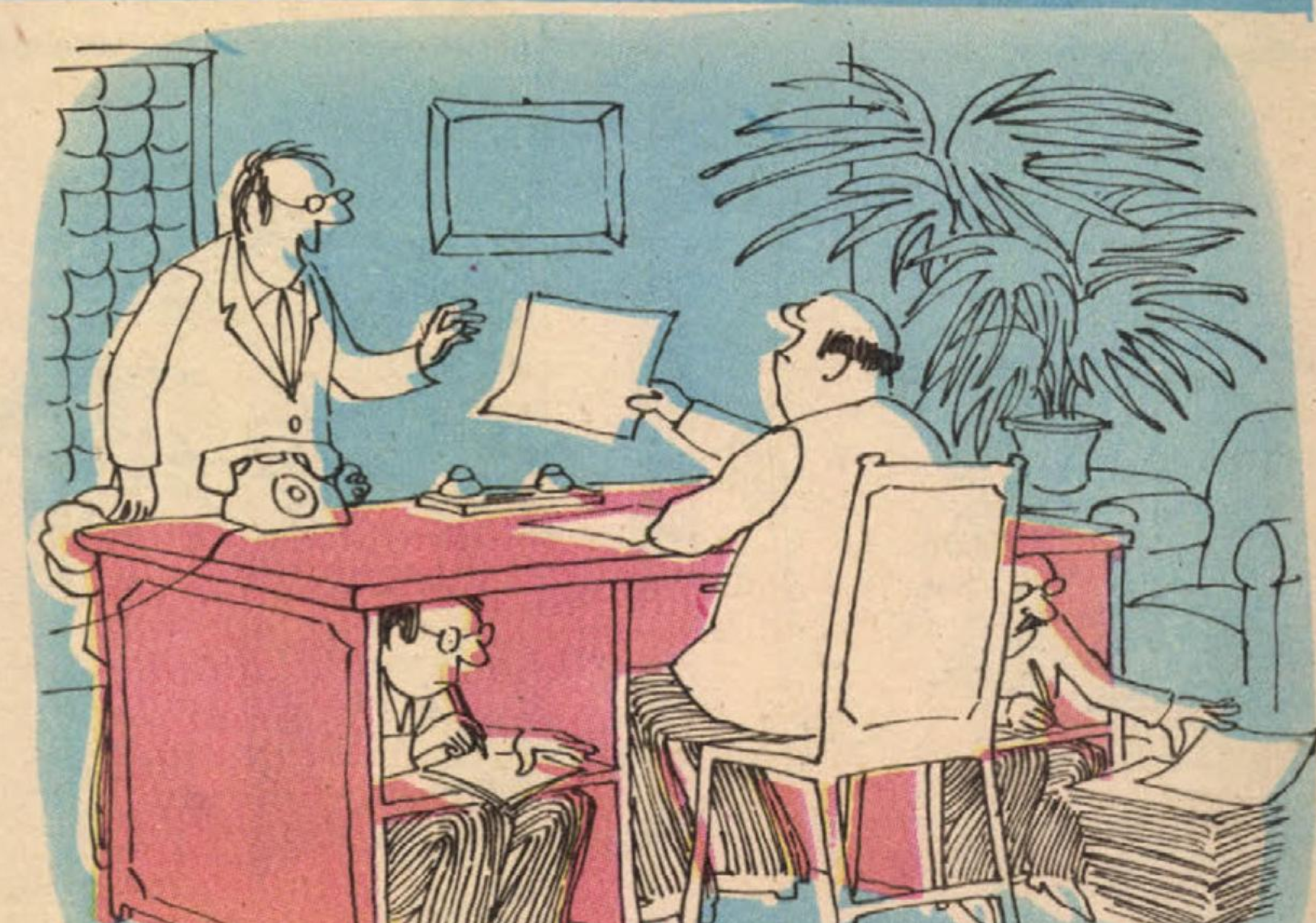

UNTER-MANN

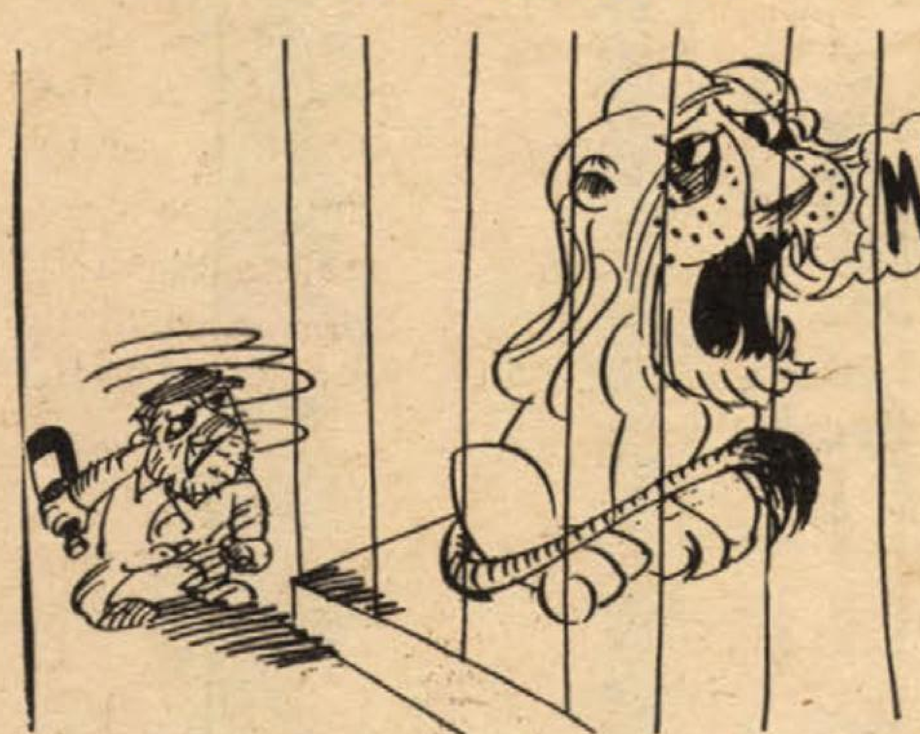

IMPORT HUMOR

IJEDT OROSZLÁN

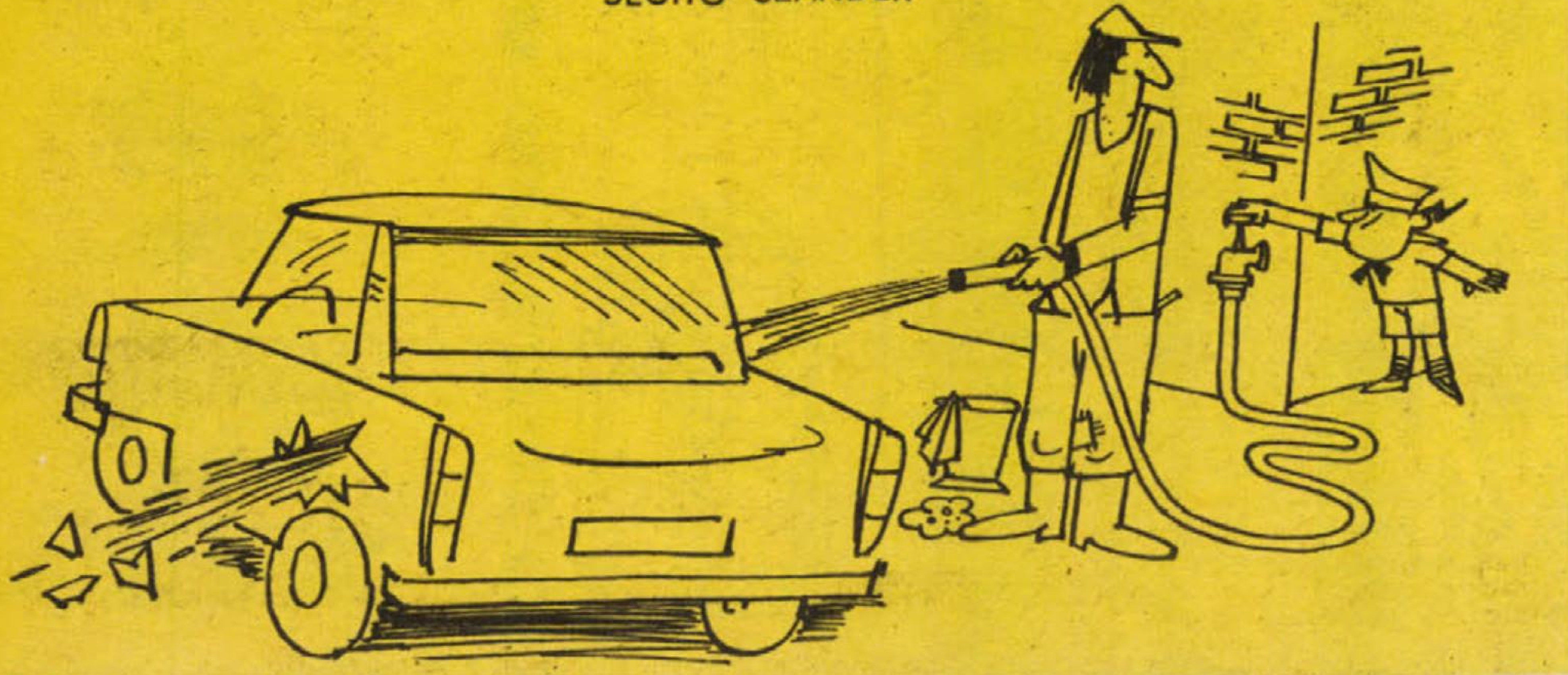

IVÓBAN

– Hát te mit csinálsz?
– Olvastam, hogy kulturáltan kell élni.

SEGÍTŐ SZÁNDÉK

NŐI FUTBALL

– Kérem, ne csináljon viccet, sporttársnő, azonnal adja vissza a labdát!

IGÉNYES TURISTA

Akinek még az igazi hegyi levegő sem elég.

ADAM OCHOCKI:

A PÁCIENS

Lustán nyújtózkodott, ásított egyet és az órára pillantott. Háromnegyed nyolc! Te jó isten! Nyolckor az irodában kell lennie és fel kell iratkoznia a jelenléti ívre. Nem megy. Még akkor sem, ha nem reggelizik és taxival megy.

Mit csináljon? Már két figyelmeztetője van. Ha ma elkésik, kirúgják.

A másodpercmutató körbe-körbe jár. A feje mint a méhkas. Mit csináljon? Mit lehet itt csinálni?

Talán?... Persze, persze, ez lesz a legjobb.

Most már nem sietett. Bement a fürdőszobába, kényelmesen megborotválkozott, megfürdött, megreggelizett, hosszasan és gondosan kötögette a nyakkendőjét a tükör előtt és bement a városba. Pár perc múlva megállt egy ház előtt, melynek kapualjában a következő feliratú tábla volt látható: „Jan Zgorzel fogorvos, rendel 15—18 óráig".

Felment a második emeletre. Kopogott.

Álmos nő nyitott ajtót.

— A doktor úrhoz jöttem. Tudom, hogy most nem rendel. De legyen szíves közölni vele, hogy nagyon sürgős esetről van szó.

Lerogyott a kanapéra és megkönnyebbülten sóhajtozott.

A rendelő ajtajában megjelent az orvos:

— Kérem, tessék befáradni.

Beült az orvosi székbe.

— Ez itt elöl, igen, ez, doktor úr... ezt tessék kihúzni...

— De kérem, ez egy teljesen egészséges fog!

— Nagyon fáj, doktor úr!

— Röntgenfelvételt kell csinálnunk róla...

— Ne, ne doktor úr, kérem, húzza ki azonnal, röntgenfelvétel és érzéstelenítés nélkül.

Az orvos bólintott és elővette a fogót...

A páciens verejtékezett, megszenvedett, de láthatóan elégedett volt. Most már senki sem köthet bele az irodában.

— Egy igazolást is kérek, doktor úr, arról, hogy ma kihúzta a fogamat. Mennyivel tartozom?

— Háromszáz zloty.

— Háromszáz? Úgy tudtam, hogy a doktor úr százért húz fogat.

— Ez igaz, de nem vasárnap. Munkaszüneti napon!

(Lengyelből fordította:
U. J.)

KÖZLEKEDÉSI MORÁL

– Ne aggódj, szivi, csak kioktattam egy autóst az agresszív vezetés társadalmi veszélyességéről...

PÁNIKKELTÉS

– Alkoholelvonó intézet nyílik a kerületben!

A GYALOGOS

A TÉLI OLIMPIA LÁNGJA

PECHES MARSLAKÓ

TÜCSÖK és BOGÁR

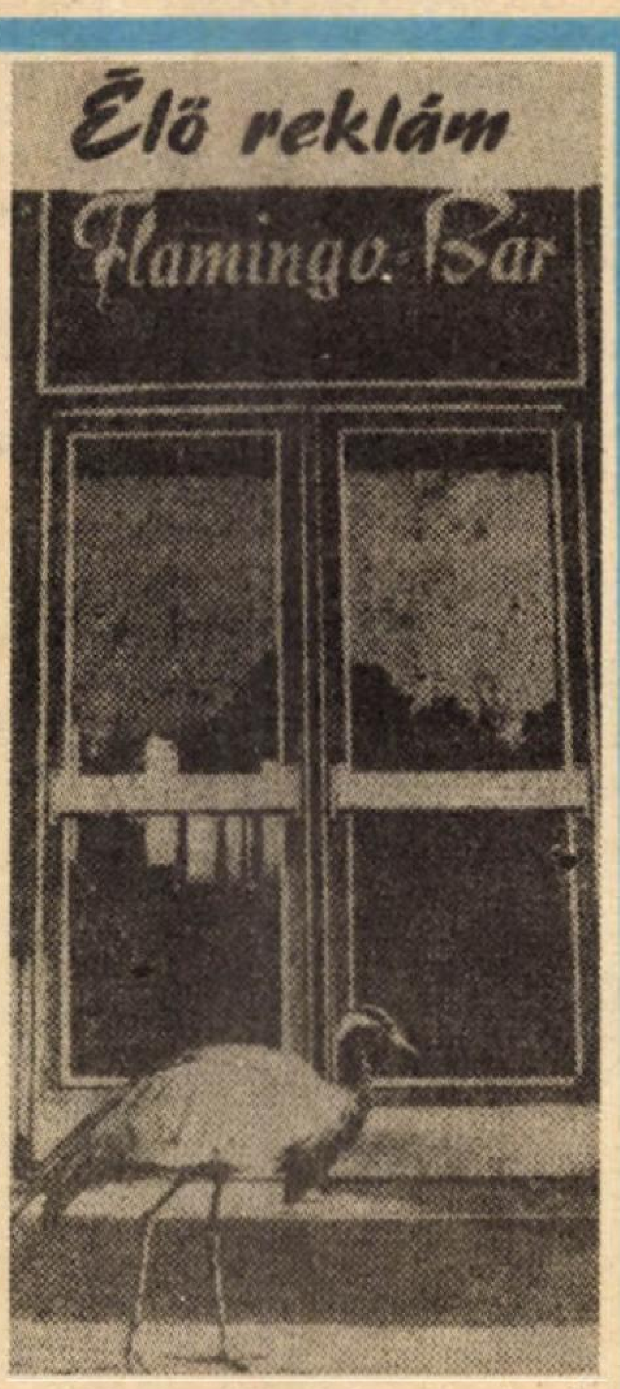
Viharos erejű szélvihar Budapesten

Országszerte zavartalan a közúti közlekedés

Szerencsére a viharos vihar nem zavarta a forgalmas forgalmat.

(A Népszabadságban észlelte Seres László)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Élőnek élő, bár flamingónak nem flamingó. Vagy, ha mégis, akkor óriási sikerrel álcázza magát darunak.

(A Somogyi Néplapban lelte Belső Jenő, somogyzsitfai olvasónk)

zetének javításáért.
— Mint ismeretes vállalatunk nődolgozóinak több mint a fele nő, azért a vállalat párt-, társadalmi és gaz-

Nem rossz arány!

(Az Orion Újság c. lapból ollózta Gauss Péter)

Zkr, vez. Széll György)
12.00: DÉLI HARANGSZÓ
Szerkesztő: Rácz György Géza
12.20: Ki nyer ma?
Játék és muzsika tíz percben

Bizonyára ő intézkedik, hogy minden bimm után egy bamm jöjjön.

(A Rádió- és Televízióújságban fedezte fel Durnics László)

Egyik falu: konnektor, a másik: foglalat

ÉRDEKES MÓDSZER SZENTES KÖRNYÉKÉN

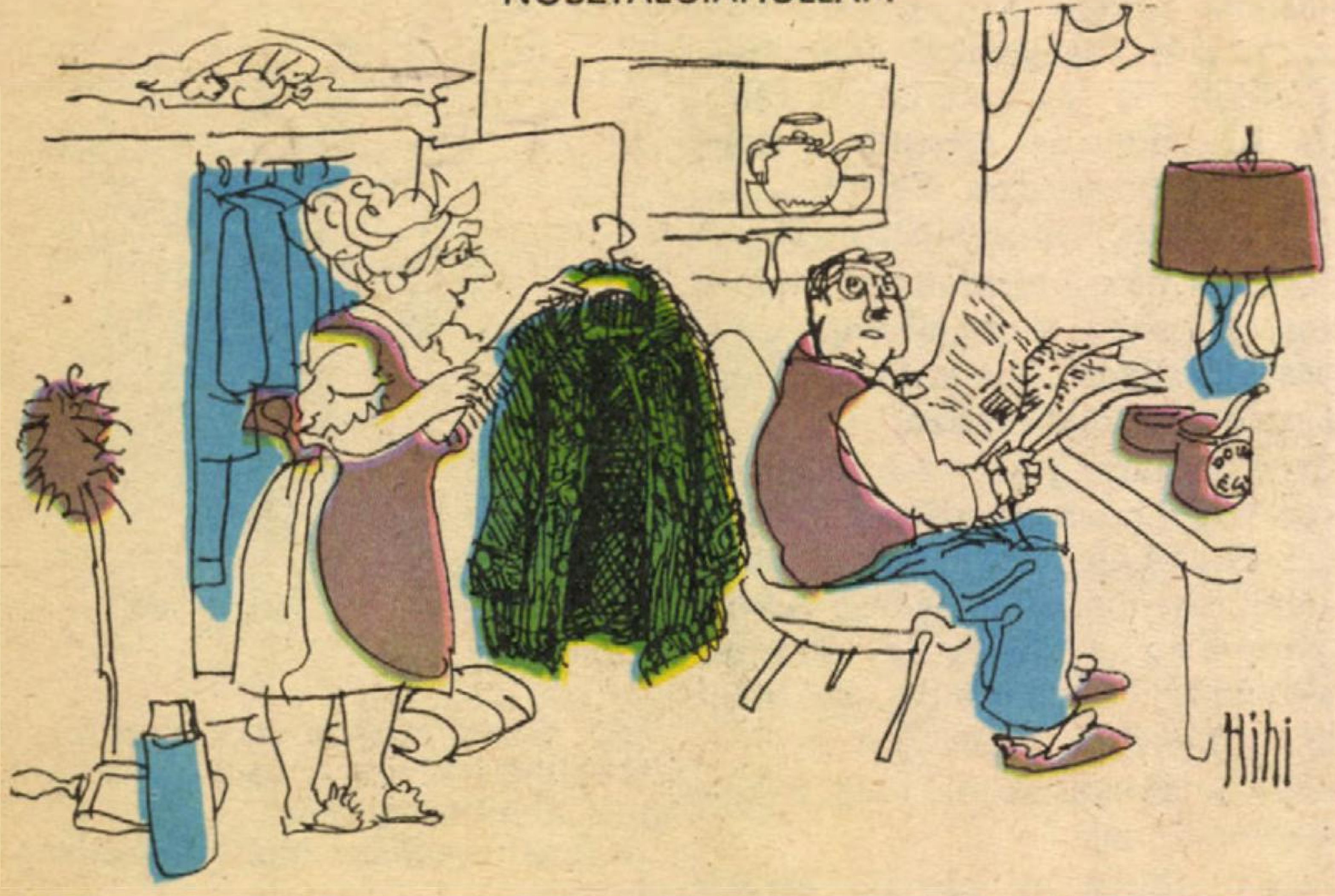
Harmadik a T-dugó, negyedik a villanykörte!

(Az Esti Hírlapban észlelte dr. Csima Endre)

— Állítólag a túlzott benzinfogyasztásnál szokott ilyen jelenség fellépni ...

NOSZTALGIAHULLÁM

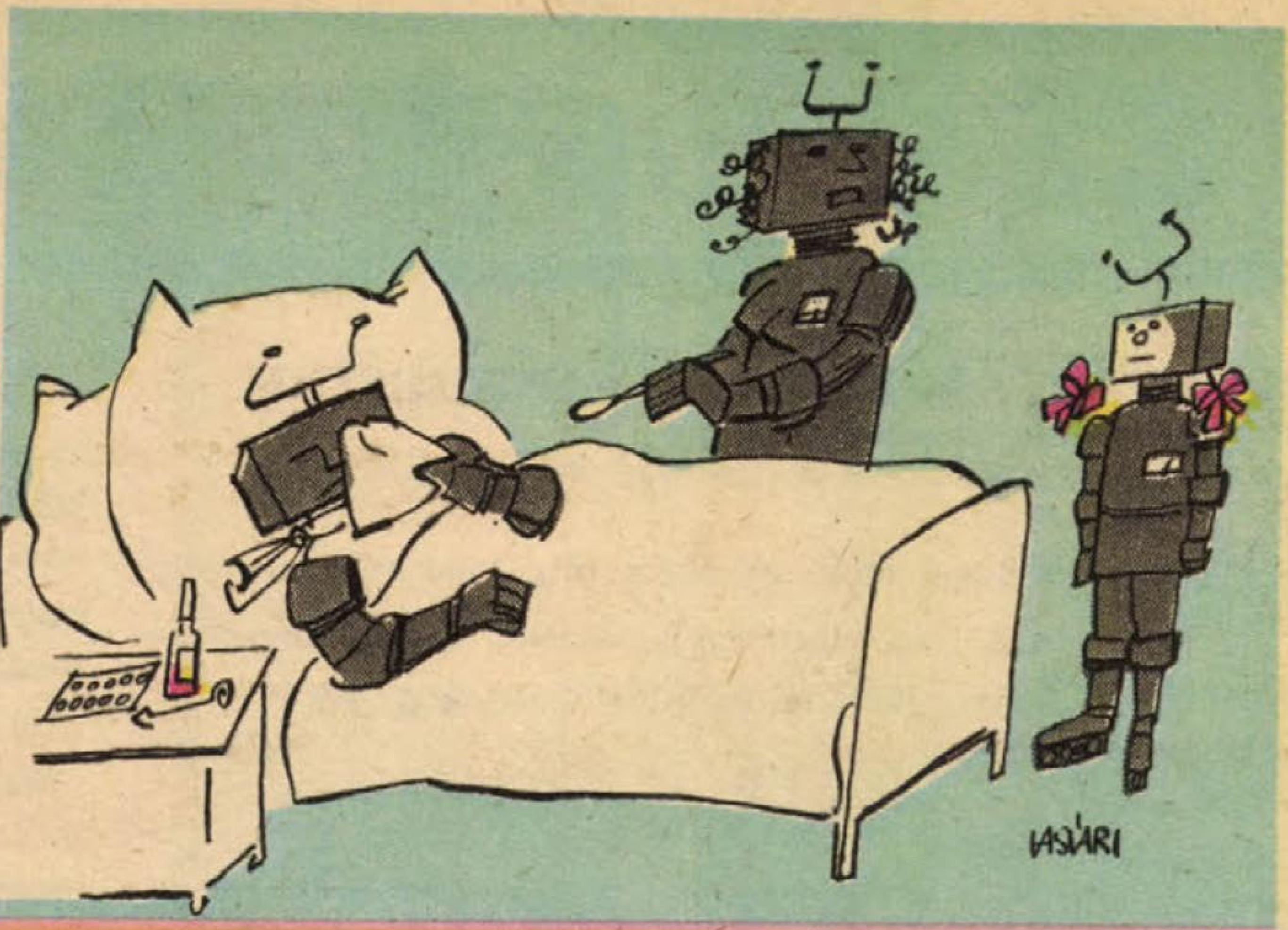
— Mit szólnál hozzá, ha kitisztíttatnám az öreg lódenkabátodat?

AZ ÍNYENC

— Az egész városban itt lehet a legjobb ízű kalmopyrint kapni ...

A TUDOMÁNY FEJLŐDÉSE

– Ne menj közel hozzá, influenzás!

CSAK fiatalokról

LEHOCZKI, DALLOS, TÓT

SPORTSZÍV

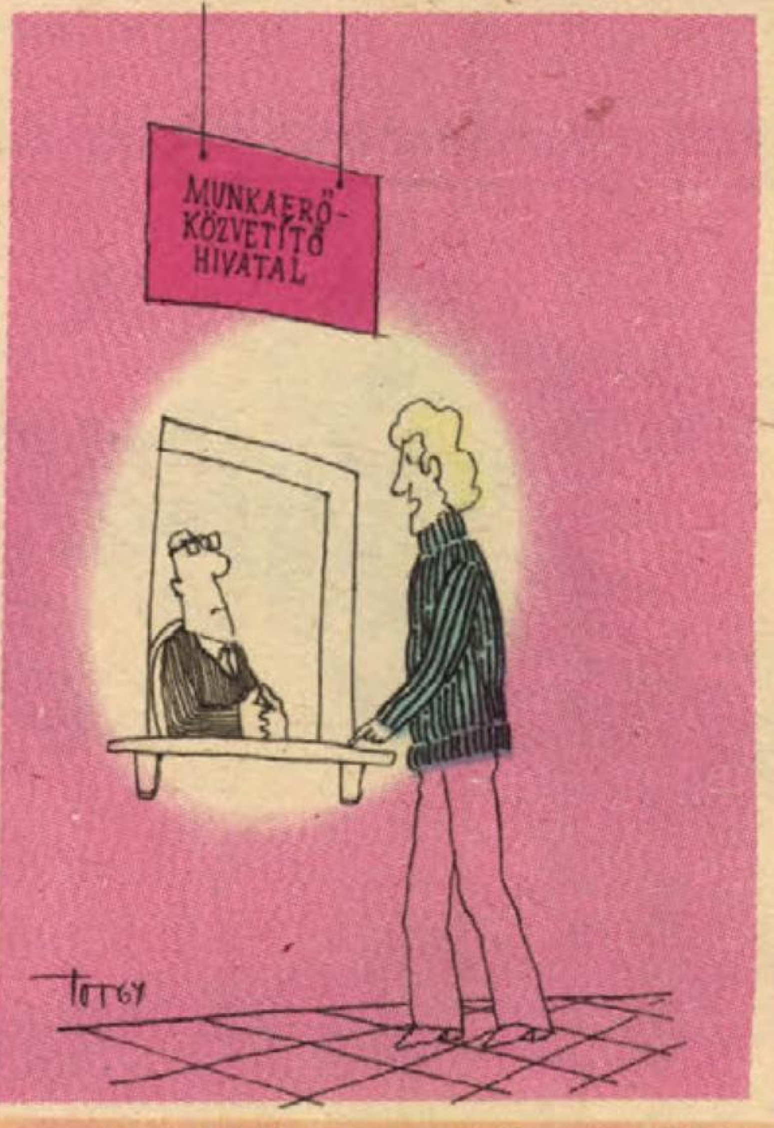

– Engedjetek, fiúk, sürgős munkát viszek!...

EGYENJOGÚSÁG

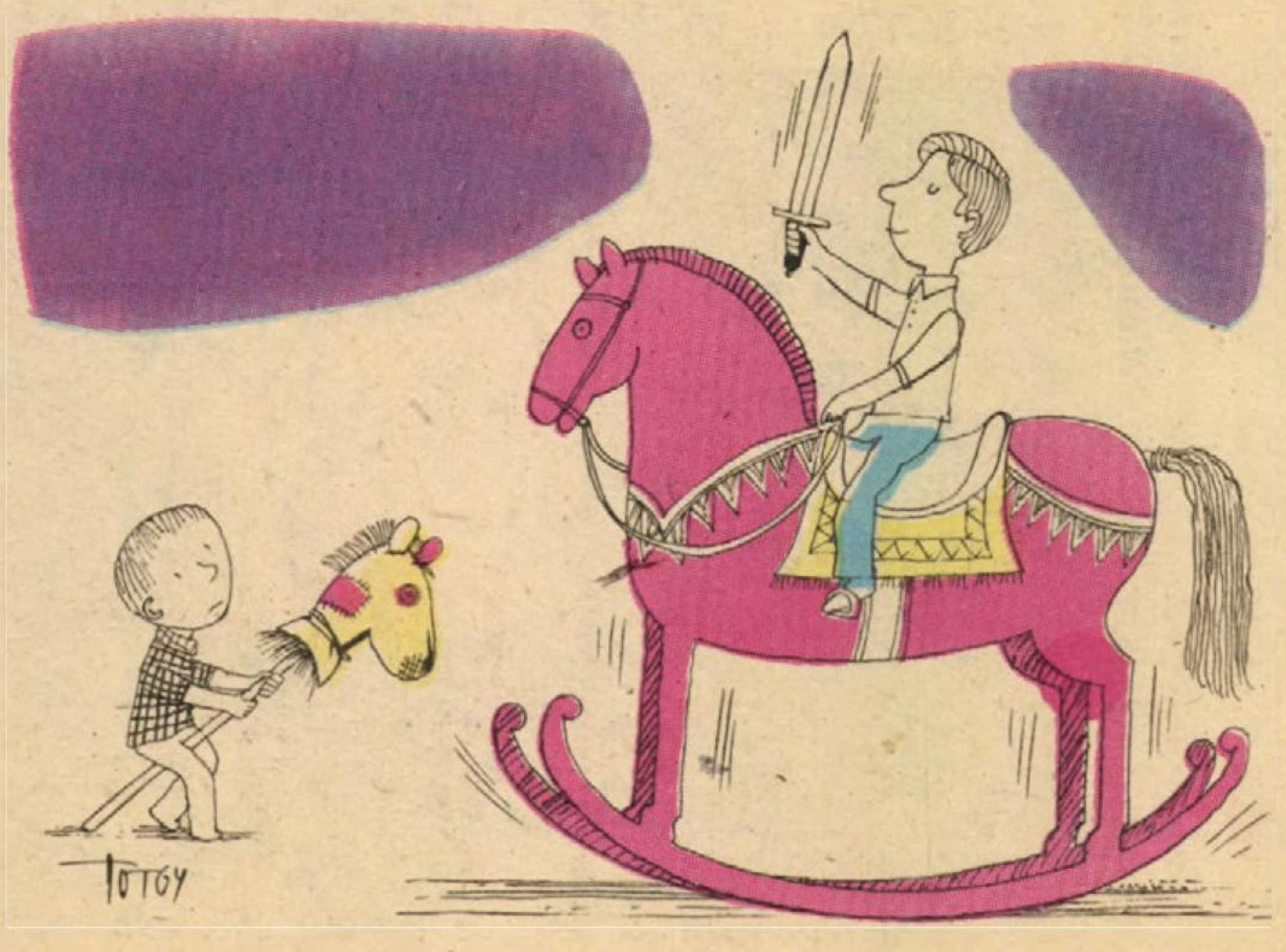

IGÉNYES IFJÚ

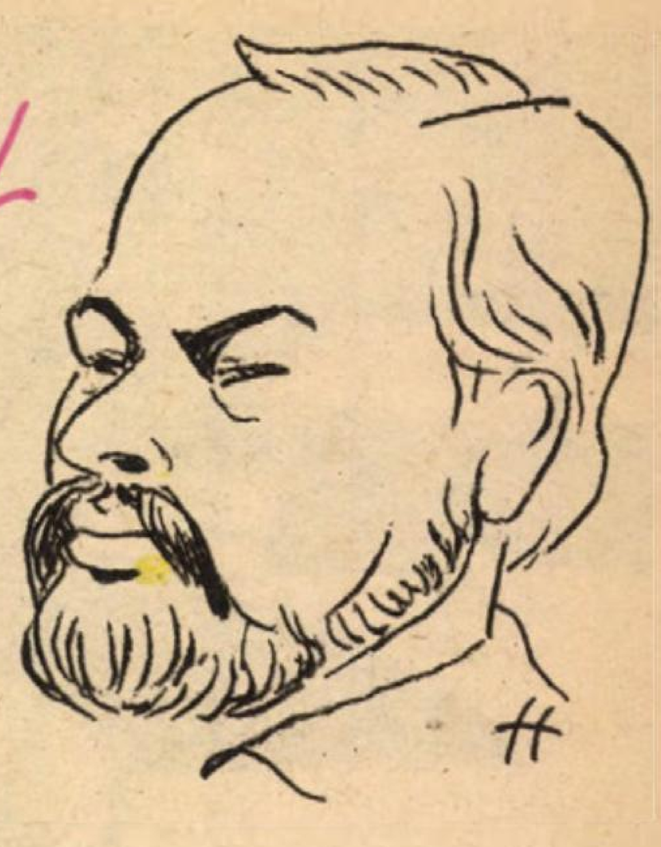

– Legalább egy olyan állást ajánljon, mint a magáé!

HÁTRÁNYOS HELYZETŰ GYERMEK

ÖT PERC LATINOVITS ZOLTÁNNAL

A Fővárosi Operettszínház színpadán Latinovits Zoltán próbálja „A kutya, akit Bozzi úrnak hívtak" című musical főszerepét. A próba szünetében az út került szóba, amelyet Debrecentől a Fővárosi Operettszínházig megtett.

— Debrecenben — emlékezik —, Szendrő József volt az igazgatóm, akit mindenki aranyos kedélyű, csupaszív embernek ismert. Én is nagy szeretettel gondolok rá. Egyszer, egy olyan napon, amikor nem játszottam, este hétkor a Bikában ültem vele. Váratlanul belépett az a kolléga, akinek már a színpadon kellett volna lennie, mert ő kezdte a darabot. Italt rendelt és én villámgyorsan úgy helyezkedtem el, hogy Szendrő ne vegye észre őt, mert féltem, hogy fegyelmit kap. Amikor a kolléga elment, fellélegeztem: nem történt baj. Ekkor Szendrő Jóska mosolyogva megszólalt: „Emmög a Lőte volt!"... Bekerült egyszer egy fiatalember a színház irodájába, aki rövid idő múlva azzal dicsekedett, hogy ő lesz majd az igazgató. Mindenbe beleszólt és tehetségtelen akarnoknak bizonyult. Szendrő egyszer rászólt: „Maga csak a kezet ismeri, aki ide betette, de a lábat még nem ismeri, aki ki fogja rúgni." Megismerte...

Egyik legkedvesebb filmszerepéről, az „Isten hozta őrnagy úr"-ról beszél:

— Két éjszakai felvételünk volt Egerben. Az elsőre spiccesen érkeztem, egy kis késés is volt miatta. Másnap a felvétel előtt bejött a vendéglőbe a gyártásvezető és látta, hogy egy üveg ital van előttem az asztalon. Engem éppen telefonhoz hívtak. Mire visszajöttem, az üveg üres volt, a gyártásvezető az utolsó cseppig megitta. Ilyen önfeláldozó módon akarta biztosítani a második éjszakai felvétel zavartalanságát. Sajnos nem bírta az italt és nekem kellett őt a szállodában lefektetnem. Be-becsukódott a szeme, de mielőtt elaludt, még hallotta, ahogy vigasztaltam: „Saját halottamnak foglak tekinteni!" Azután siettem a felvételre.

Művészemberekkel folytatott beszélgetés rendszeresen visszatérő kérdése:

— Tervei?

— A Bozzi úr után? Még nem tudom. Ez a nyolcadik színházam. Csak egy biztosat mondhatok: folytatom önálló irodalmi estjeimet. Nagy költők derűs verseiből áll a műsorom. Úgy érzem, a hallgatók ilyen optimista, vidám költeményeket szeretnek legjobban.

Beszélgetésünk közben elkészült a karikatúrája. A rajzolóművész megjegyezte:

— Nehéz önt lerajzolni, nagyon szabályos feje van!

— De csak kívül — válaszolta Latinovits —, belül nem...

Palásti László

Apróságok

CSÍP-KARRIER

Úgy ismerkedtem meg ezzel a szóval, hogy a szappan a szemembe ment, és *csípett.*

A következő *csíp*élményemet néhány szúnyog idézte elő, majd a csalán és a bolhák következtek.

Évekkel később hallottam, hogy a kosztpénzből is *le* lehet *csípni,* majd újabb évek múltán pletykázták, hogy a szomszédbeli fiatalember ***kicsípte*** magát, fölcsípett valakit, és avval együtt ***becsípett.*** (Akkoriban énekelték is, hogy ***„Becsípve*** jöttem tegnap este haza...") Már újságolvasó ifjú voltam ekkor, és így értesültem róla, hogy a rendőrség ***elcsípte*** a tolvajt, és én ugyancsak ***elcsíptem*** az induló villamos utolsó peronját.

Bizony, nem gondoltam volna akkor, hogy ez a hétköznapi ***„elcsípés"*** milyen nélkülözhetetlen lesz majd az életünkben.

Mert manapság — ugye — csak akkor van banán, fürdőkád, facsavar, borotvahab, villanybojler, téliszalámi, kordbársony nadrág, olajkályha, meg a többi, ha sikerül ***elcsípnünk.*** Ehhez pedig az kell, hogy ***csipkedjük*** magunkat.

Hogy a kánya *csípje* meg a kereskedelmünket!

Persze ehhez el kellene *csípni* egy kányát.

ÚSZÓSAPKA KÖTELEZŐ

Lelkesen üdvözöltem a rendeletet, amely szerint az uszodában „az úszósapka használata kötelező". Mindenkinek. Legalább nincs vita, hogy fiú, lány, hosszú haj, félhosszú, stb., és nem úszkálnak hajszálak a vízben, azaz...

A múltkor vízbe szállt egy ifjú, előírásosan úszósapka a fején, és... és hatalmas szakálla vígan lengedezett.

A zuhanyozóban találkoztam a szakállas ifjúval. A feje olyan volt, mint a biliárdgolyó.

Készíthetnének már szakállsapkát is.

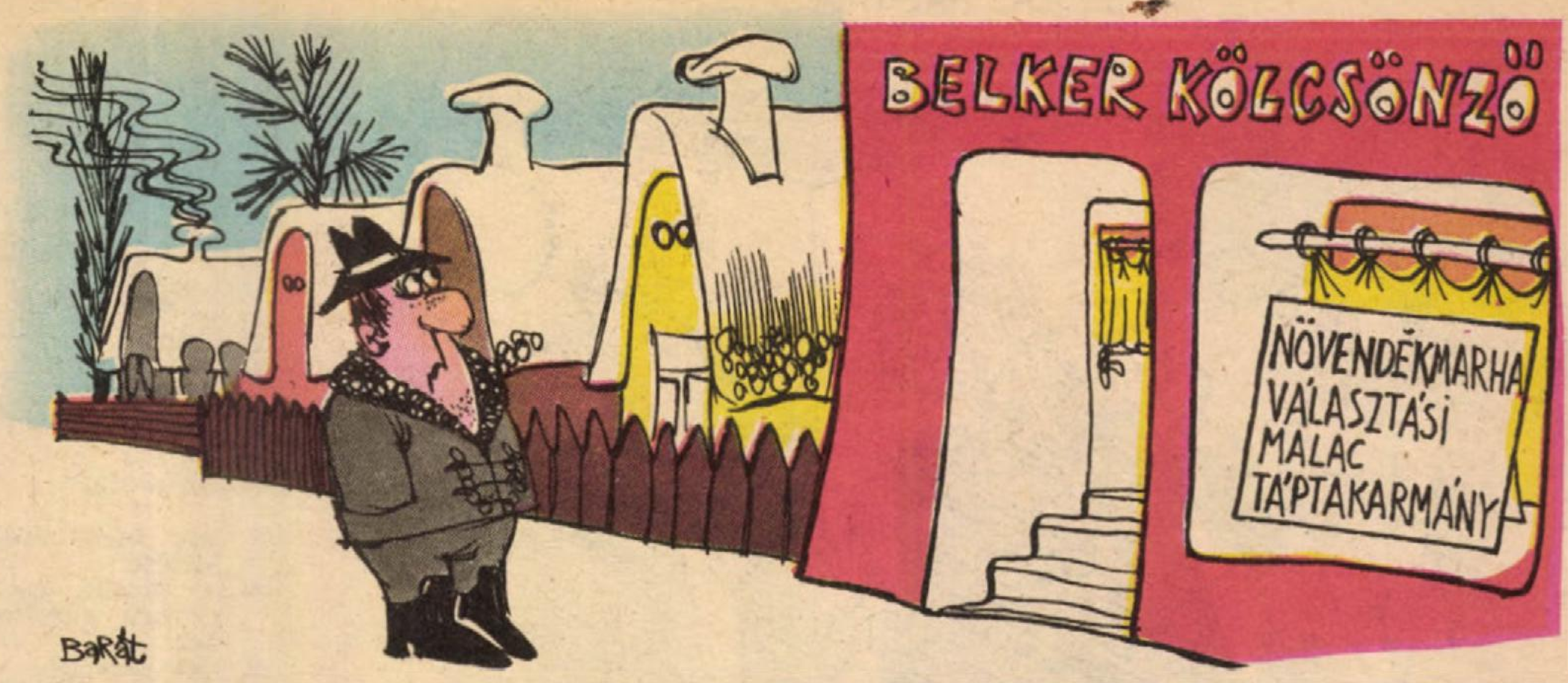
Sólyom László

SCI-FI A DIVAT

– Ne ijedezz, drágám, csak a Kovácsék mennek a jelmezbálba!

FEJLŐDŐ FALU

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Megkérdi az osztályvezető a megüresedett állásra jelentkező fiatalembert:
— Nagymamája van?
— Nincs.
— Föl van véve. Az elődjének egy rövid hónap leforgása alatt öt nagymamája hunyt el.

BEOLVASÁS

– Tudod, mi vagy te? Egy környezeti ártalom!

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

SZÍV

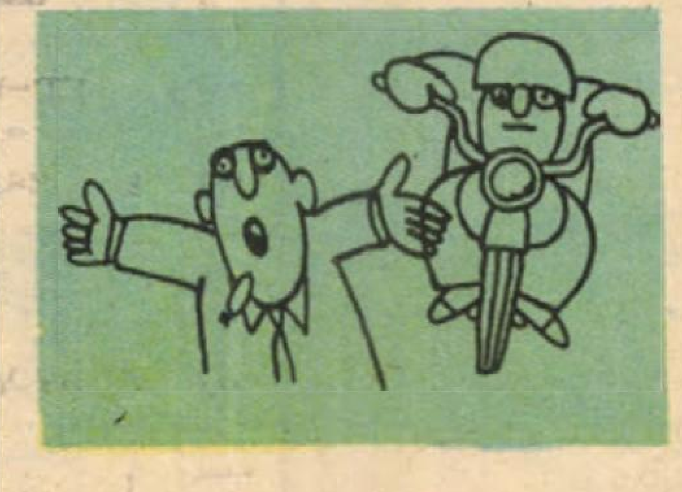
A Finchley Press írja, hogy egy hendoni asszony két golyóstollat emelt el az áruházból. Észrevették, letartóztatták, bíróság elé került. És ott a következőket mondta:

— Kérem, értsenek meg. Én rendőri felügyelet alatt állok, és a kapitány, akinél hetenként három ízben jelentkeznem kell, végtelenül rendes ember. Az egyik tollat neki szántam.

CÉLFOTÓ?

A „Rollerball" sikere után az amerikai filmipar újabb sporttárgyú rémfilmmel áll elő. A „Haláltorna 2000" című szörnyűség bajnokai motorkerékpáron szelik át az Egyesült Államokat. Az győz, akinek útközben — adott sebesség megtartása mellett — több gyalogost sikerül halálra gázolnia.

Vagyis — a győztes személyétől függetlenül — holtverseny!

KETTŐ

A chicagói Tribune elemzése:

„Washingtonban kétféle politikus található. Az egyik azt követeli, hogy indítsanak vizsgálatot. A másik pedig azt, hogy szüntessék meg."

FOGYÓ

Fogyókúraötlet a Woman című magazinból.

Ahogy a hölgy lefeküdt, egy csavaró kiesett a hajából, és elgurult a padlón. A hölgy kimászott az ágyból, négykézlábra ereszkedett, de kétszer is körül kellett másznia a szobát,

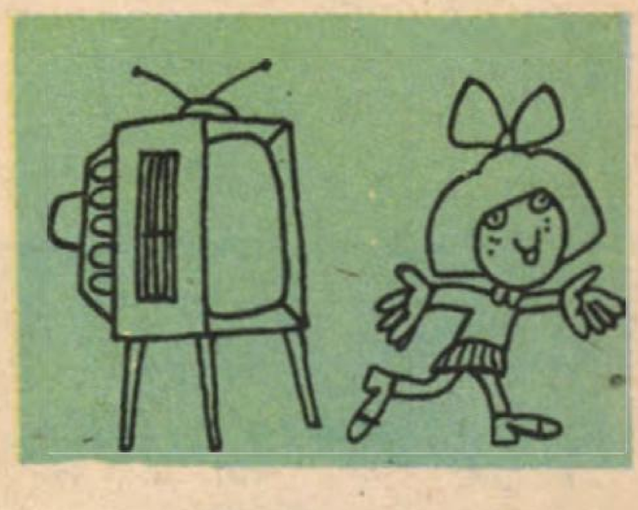
amíg megtalálta a csavarót. A szokatlan mozgástól annyira kimerült, hogy azonnal elaludt. Azóta minden este mászkál néhány percet a hálószobában. Három hét alatt három kilót fogyott, és úgy alszik, mint a bunda.

REKLÁMKORSZAK

Ez az Executive's Digestből való.

A négyéves kislány kimegy a tévé elől a konyhába, az édesanyjához.

— Mama — mondja hízelkedő hangon —, jobban szeretlek, mint a hasonló legkeresettebb árufeleségeket.

TAPINTAT

Egy firenzei kozmetikai szalon előcsarnokában elegáns mérleg áll. Elegáns és tapintatos mérleg. Ha hetvenkilósnál súlyosabb hölgy lép fel rá, a számskála mellett piros betűs felirat gyullad ki:

„Bocsánatot kérünk!"

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

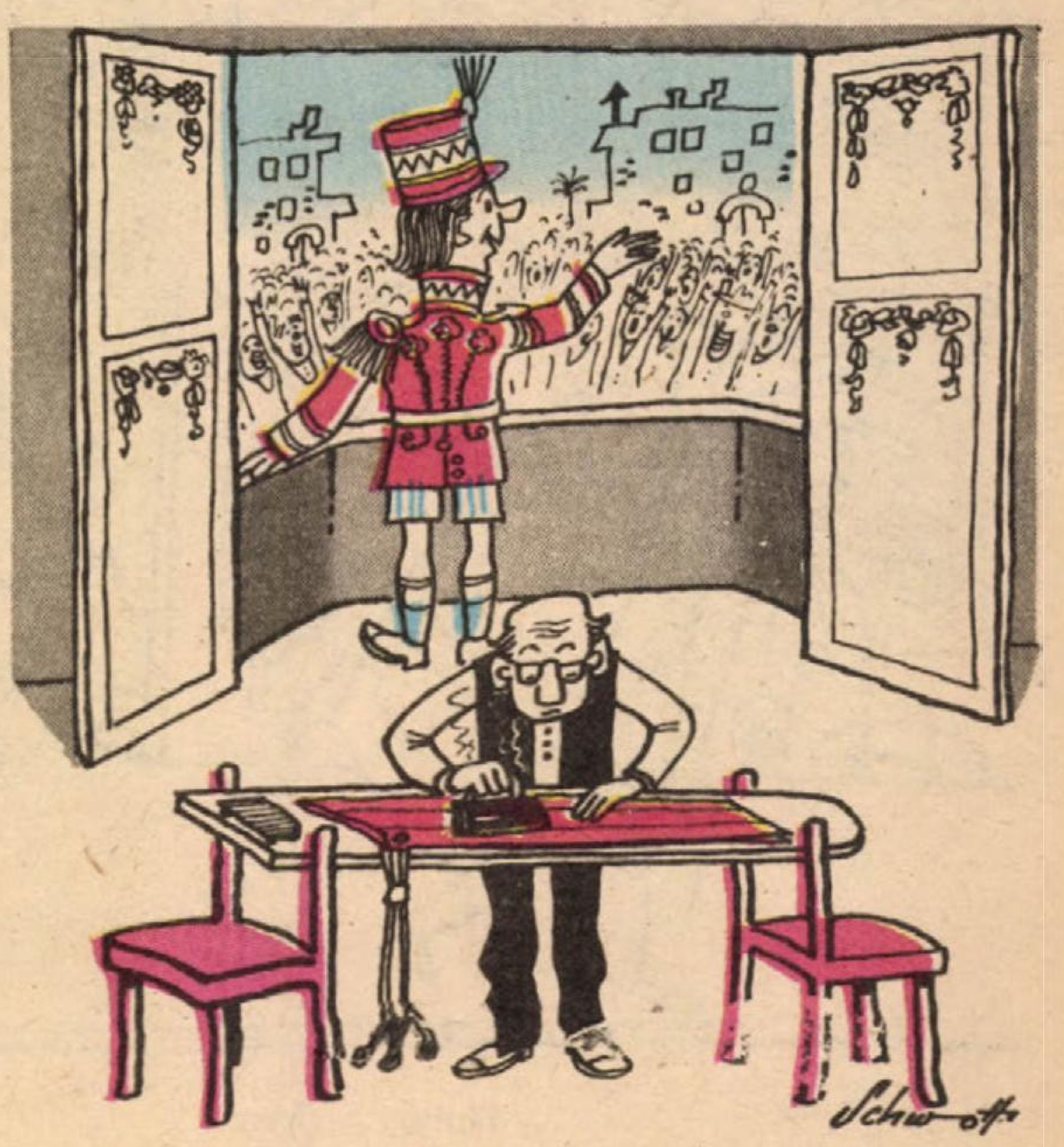
*

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, 1/4 évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
76.2308/2-08 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

– Korrumpálni tetszett jönni?

EGÉSZEN KIS ORSZÁG

A SZOKÁS HATALMA

– Barát vagy? Átadhatnád a lakásod egy órácskára!

— Mondd, Jack, meg vagy elégedve az új törpeautóddal?

— Alapjában véve nem rossz masina, de vállban szorít egy kicsit.

— Hogyhogy mostanában nem mutatkozol azzal a kis szőkével, akivel azelőtt olyan gyakran láttalak?

— Férjhez ment.

— Igazán? És ki vette el?

— Én.

– Halló... Taxi...!

TÖMÖR VÁLASZ

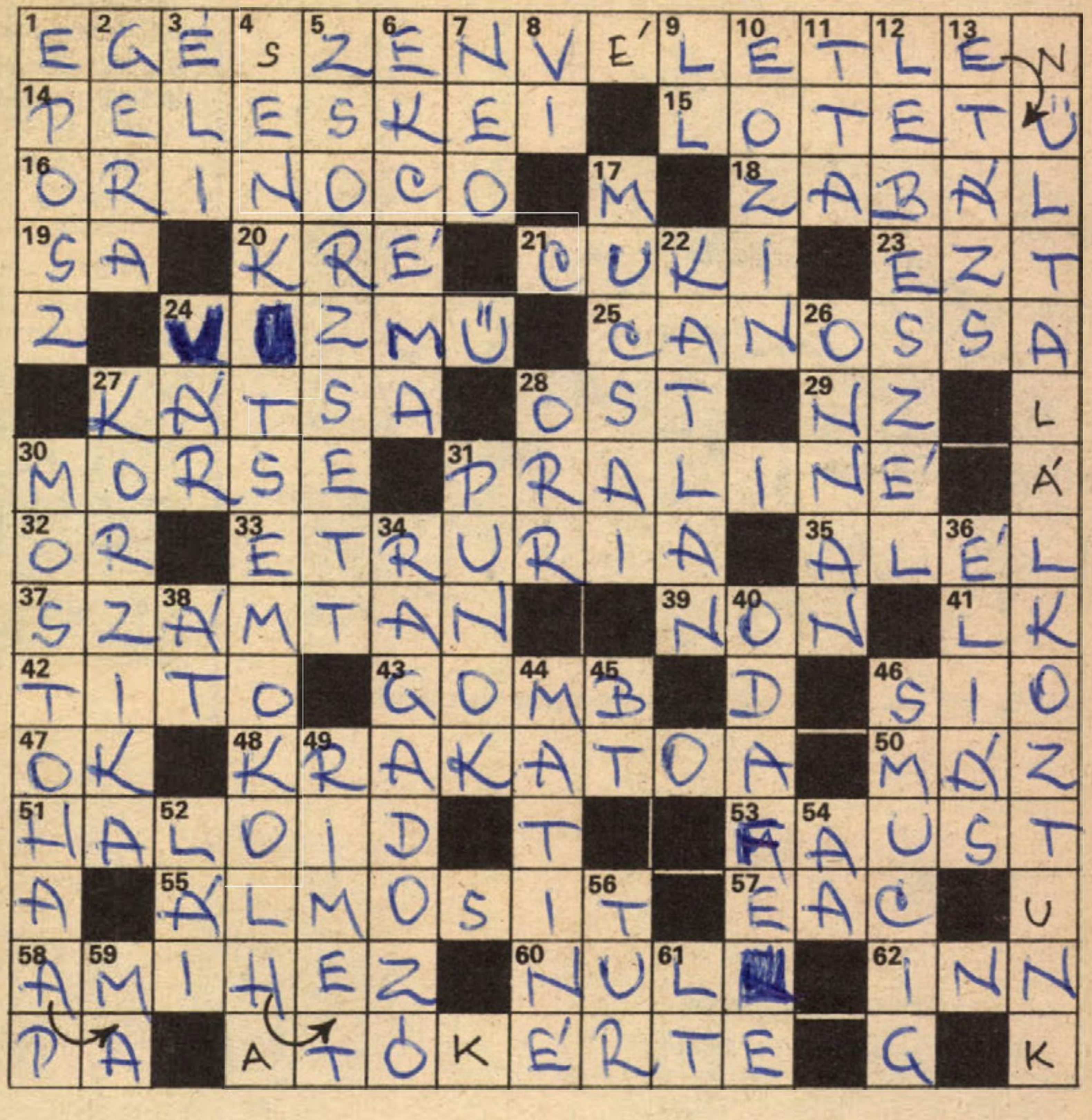
— Hogyan ismerkedtél meg a kedves feleségeddel? — kérdezi Kapornait egy régen látott barátja. Kapornai kimerítő válasza a vízszintes 1 és függőleges 4 sorokban olvasható. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb február 23-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. Kizárólag levelezőlapon! A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

14. Egy híres nótárius jelzője
15. A tücsök családjába tartozó kártékony rovar
16. Dél-Amerika harmadik legnagyobb folyama
18. Étellel tömi magát
19. Egy hírhedt náci alakulat betűjele volt
20. ... meslepény
21. Aranyos, kedves — főleg a nők nyelvén
23. Nem azt
24. A városok egyik létfontosságú berendezése
25. Észak-itáliai vár volt, mely IV. Henrik német császárról lett híres
27. Göre Gábor történeteiben szereplő cigány neve
28. Kelet — németül
29. A pénz egyik fele
30. Az elektromágneses távírókészülék feltalálója
31. Krémmel töltött csokoládébonbon
32. A 16. vízsz. kezdete
33. Ókori tartomány volt Itáliában
35. Eszméletét veszti
37. Tantárgy az általános iskolában
39. Nem — latinul
41. L. K.
42. Egy európai állam elnöke
43. Kabáton is lehet
46. Csatorna a Dunántúlon
47. Az okozat eredője
48. Vulkánjáról nevezetes sziget Indonéziában
50. Cserépedényt díszíti
51. A vegytan ismer ilyen savakat és sókat
53. Goethe egyik halhatatlan műve
55. Például az unalmas olvasmány is
57. Egyetemi Atlétikai Club
58. Ne szólj bele, ... semmi közöd
60. Kétszer mondva: gól nélküli döntetlen
62. A Duna egyik mellékfolyója

FÜGGŐLEGES

1. Hősköltemény
2. Város az NDK-ban és magyar színművész (Zoltán)
3. ... a világát
5. Fénytelen, könnyű női ruhaanyag
6. Viszkető bőrgyulladás
7. Idegen szóösszetételekben a jelentése: „új"
8. Karddal verekszik
9. Azonos betűk
10. Piros színezék (selymet, gyapjút színeznek vele)
11. T. T. A.
12. Érvekkel tántorít el szándékától valakit
13. Egy fűtési rendszer neve (egyébként a jelentése: emelet)
17. Arra mondjuk, ami nagyon elmaradt, parlagi
22. Körülzárt terület, melyen az ellenség nagyon sok katonája zsúfolódik össze
24. Erődítmény
26. Helyhatározószó
27. Nagy sziget a Földközi-tengerben
28. Szerv
30. Édesanya házastársa, a gyerek nevelőszülője
31. Az ókori Karthágó lakói
34. Veszedelmes állat jelzője
36. Illés próféta másik neve
38. Igekötő
40. Helyhatározó (nem visszajövet)
44. Délelőtti előadás
45. Biztonsági Tanács
46. Fösvény, szűkmarkú
49. „A verssorok összecsengését"
52. L. A. I.
54. Azonos betűk
56. A Tisza egyik bal oldali mellékfolyója
59. Ezen a napon
61. L. T.

SÉRELEM

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Micsoda szemtelenség ez! Május ötödikén én születtem!"

100—100 forintot nyert:

Hajdu Mária, 2234 Maglód, János u. 14.

Benedek Benedek, 1161 Bp., Csillag utca 60.

Török Zsigmond, 1144 Bp., Gvadányi utca 36—38.

A nyereményeket postán küldjük el.

```
micsodaszemtele
arszlán stroman
agitácio oslo s
san billen b hé
 lop aida huhog
mosel nasi hive
ámitás tt hibáz
j tiger elinal
uk tebenned peh
som res drahota
öleb s k elunta
tc vatta ag t r
öse gyalogos el
dali épo á zeke
ikénénszülettem
```